

DOBRE MAJŠPERK NJE

GLASILO OBČINE MAJŠPERK

JUNIJ 2002 - 32

Kardinal Josef Tomko obiskal Ptujsko Goro

Kardinal Josef Tomko, kot odposlanec papeža Janeza Pavla II., je prišel v Slovenijo na razglasitev sklepnega dokumenta slovenskega cerkvenega zbora, ki je bil na Brezju. Pred tem je 16. maja v spremstvu mariborskega škofa dr. Franca Krambergerja, predstavnika ljubljanske škofije kanonika dr. Boruta Koširja ter minoritskega provinciala patra

Slavka Stermška obiskal Ptujsko Goro. Na srečanje je bil povabljen tudi župan Občine Majšperk, Franc Bezjak. Po ogledu cerkve se je srečanje nadaljevalo v župnišču ob sproščenem pogovoru. Župan je kardinala seznanil o delovanju občine in mu izročil tradicionalno haloško popotnico, ki jo je krasila vezenina - prtiček njegove mame.

Občina Majšperk

v sodelovanju s soorganizatorji

vljudno vabi na

osrednjo občinsko svečanost ob Dnevu državnosti

v soboto, 29. junija 2002 od 18. ure dalje na Ptujski Gori

Naši občani

Že dalj časa razmišljam, da bi bilo potrebno imeti v našem časopisu tudi sestavke pod naslovom »NAŠI OBČANI«. Prav je, da predstavimo delo in uspehe naših ljudi, pa naj bo to na področju obrti, podjetništva, kmetijstva, izobraževanja, raziskav, kulturnih in humanitarnih ali kakršnihkoli drugih dejavnosti. Mnogo uspehov dosežejo posamezniki, ki bi si zaslužili prostor v našem časopisu in s tem bi se

dala možnost tudi drugim, da razmišljamo o rezultatih in delu ter življenju le teh in jih skušamo v dobrih stvareh tudi posnemati. Zato vas vabim k sodelovanju s takšnimi prispevki, priloženimi fotografijami, če pa to sami težko naredite, je prav, da to sporočite na občino, da bo nekdo takšen prispevek za posameznika pripravil.

Za začetek sem se odločil, da omenim nekaj naših občanov, pa ne o vseh njihovih rezultatih in uspehih, ki so jih dosegli, kajti ne bi bilo prav, da bi omenil le delo nekaterih, drugih pa ne, zaradi velikega števila obiskanih.

Veliko noč ponavadi preživim z družino. Naslednji dan je dan za obiske sorodnikov, prijateljev in znancev. Takrat je na mizi polno

dobrot. Pojesti moraš vsaj sedem žegnov, pravijo. To leto sem se odločil, da obiščem občane na domu, ki so pretežno v postelji, na invalidskem vozičku ali pa so zaradi drugih prirojenih problemov potrebni tuje pomoči. Največja težava je bilo dobiti naslove le teh. Žal smo od invalidskega društva dobili le dve imeni. Za naslednjih deset sem že vedel sam, a druge smo dobili ob pomoči krajevnih organizacij rdečega križa, Karitasa, patronažne službe in župnikov.

Vse, ki sem jih obiskal, smo predhodno poklicali, če lahko pridem. Povedati moram, da nikjer ni bilo odklonilnega odgovora. Le pri nekaterih smo se točno vnaprej dogovorili za uro in dan obiska.

Prvi sobotni jutranji obisk je bil namenjen **Angeli Rober iz Sestrž**, ki si je pred 30-imi let poškodovala hrbtenico, ko je padla s češnje. Čeprav sem bil pri Angeli že večkrat, sem vhodna vrata ponovno zgrešil. Angele nikdar nisem videl slabe volje, čeprav večji del življenja preživi v postelji. Rada se tudi pošali in pove, da sedaj ne more več niti na voziček, saj si je februarja zlomila nogo. Čas si krajša s šivanjem prtičkov, pri čemer ji pomaga tudi sosedka Štefka. Poslušata radio, gledata televizijo, pa tudi veliko bere, najrajši časopis »Družina«. Ker potrebuje veliko pomoči od drugih, pove, da ji to pomoč nudi sestra, sin Jože in še kdo. Izredno pa je vesela vsakega obiska.

Anton Hajšek iz Sestrž je pomoči potreben že od rojstva. Ker zelo težko govori ga najboljšo razumejo najbližji. Sedaj, ko je že starejši, zanj kuha in skrbi svak Ludvik. Le ta pove, da je še včasih Anton kaj pomagal, danes pa ne več, ker ima rane na nogah, ki mu jih občasno oskrbuje patronažna sestra, drugače pa Ludvik, ki skrbi tudi še za druge zadeve. Antona muči še astma, čas pa si krajša s poslušanjem radia in gledanjem televizije.

Človek skoraj ne bi mogel verjeti, da je bilo konec marca vreme tako toplo, da so me lahko **Klajnškovi s Ptujске Gore** pričakali kar zunaj ob cvetočem vrtu, pa smo kljub temu raje stopili v hišo. Starši so povedali, da so opazili

zdravstvene težave in iskali pomoč pri zdravnikih že takrat, ko še Bojan ni bil star niti dve leti. Zaradi bolezni cerebralne paralize ima **Bojan** težave pri hoji, pri učenju pa so mu starši morali mnogo pomagati. Bojan se rad pohvali, da sedaj obiskuje ustanovo Sonček, kjer s sovrstniki izdeluje razne izdelke, da si s tem kaj prislužijo in si krajšajo čas. Povem naj tudi, da gre zahvala za prve korake za ustanovitev in samo vodenje te ustanove Bojanovemu očetu. Kar veliko časa smo se pogovarjali s straši in Bojanom. Lahko sem spoznal, koliko truda vlagata oče Milan in mati Majda, da bi sinu ustvarila čim lepše življenje, da ne bi bil prikrajšan za mnoge življenjske lepote, ki jih uživamo zdravi ljudje.

Bojan s svojimi starši in lastnim izdelkom za veliko noč.

(Nadaljevanje na 8. strani)

PROGRAM PRIREDITEV

SOBOTA, 22. JUNIJ 2002

ob 10. uri srečanje rojakov v Stopercah
sv. maša, predstavitev aktivnosti društev

ob 18. uri **OSREDNJA PRIREDITEV**
(slavnostni govor župana in kulturni
program, zabava s plesom...)

NEDELJA, 23. JUNIJ 2002

ob 18. uri vodovod in kopalnica za Maksija

PONEDELJEK, 24. JUNIJ 2002

ob 18. uri prevzem obnovljenega gasilskega vozila
PGD Stoperce

SREDA, 26. JUNIJ 2002

ob 18. uri otvoritev obnovljene lokalne ceste
Stogovci-Ptujska Gora

ČETRTEK, 27. JUNIJ 2002

ob 18. uri otvoritev modernizirane javne poti
Lešje-Furman

PETEK, 28. JUNIJ 2002

ob 18. uri otvoritev vodovoda veje »C« s prečrpalnico
Križeva vas in priključkov Bolfenk-Budno

SOBOTA, 29. JUNIJ 2002

ob 17. uri maša za domovino na Ptujski Gori

ob 18. uri **osrednja prireditev na Ptujski Gori**
ter zabava z ljudskim rajanjem

ob 22. uri kresovanje

OBČINA MAJŠPERK

Komisija za priznanja in odlikovanja

Na podlagi 8.člena odloka o priznanjih v Občini
Majšperk (Uradni list RS, št. 56/97) komisija za odliko-
vanja in priznanja Občine Majšperk objavlja

RAZPIS

za podelitev občinskih priznanj: plakete
Občine Majšperk in priznanj Občine Majšperk
za leto 2002

I.

Občina Majšperk razpisuje za leto 2002 zbiranje predlo-
gov za podelitev praviloma ene plakete Občine Majšperk
in treh priznanj Občine Majšperk.

II.

Občinska priznanja podeljujemo posameznikom, dru-
štvom in organizacijam za dosežke, ki imajo pomen za
razvoj in ugled občine na področju gospodarstva, znano-
sti, umetnosti, kulture, športa, humanitarnih in drugih
dejavnosti.

III.

Predlagatelj za dobitnike občinskih priznanj so lahko
posamezniki, organizacije in društva.

IV.

Predlog za občinsko priznanje mora biti posredovan v
pisni obliki in mora vsebovati osebne podatke kandidata
oziroma podatke o predlagani organizaciji, podjetju, zavodu
in društvu v občini ter opis zaslug, dejanj, uspehov
oziroma utemeljitev za podelitev priznanja.

V.

Predlog za podelitev občinskih priznanj je potrebno
dostaviti komisiji za odlikovanja in priznanja Občine
Majšperk najpozneje do 23.08.2002 do 14.ure na naslov:
OBČINA MAJŠPERK, MAJŠPERK 32A, 2322 MAJŠPERK.

VI.

Priznanja bodo podeljena ob 6.občinskem prazniku
Občine Majšperk v Majšperku.

V Majšperku, 4. junija 2002

Mag. Darinka Fakin, predsednica komisije

Iz občinskega sveta

9. izredna seja je bila 30. aprila 2002,
na kateri so bilo sprejete naslednje
pomembne odločitve:

Dalo se je pozitivno mnenje k imeno-
vanju ravnatelja Osnovne šole Majšperk,
dosedanjemu ravnatelju g. Rajku Jurgec.

Za predstavnika ustanoviteljev v svet
javnega zavoda Knjižnica Ivana Potrča
Ptuj se je dalo soglasje g. Slavku Feguš iz
Njiverc, Proletarska ulica 1, pošta
Kidričevo.

Sprejeta je bila odločitev, da v javnih
zavodih, kjer občine imenujejo pred-

stavnike lokalnih skupnosti in je njihovo
skupno število 3 se ti izberejo po
območjih v naslednjih občinah:

1. skupina: občine Markovci, Gorišnica,
Juršinci, Dornava, Sv. Andraž, Trnov-
ska vas, Destrnik - en predstavnik,
2. skupina: Mestna občina Ptuj, Občina
Hajdina - en predstavnik,
3. skupina: občine Zavrč, Videm, Po-
dlehnik, Žetale, Majšperk, Kidričevo
- en predstavnik.

Sprejet je bil sklep, da mora Knjižnica
Ivana Potrča Ptuj svoje delovanje pred-

hodno prilagoditi zakonskim predpi-
som. Brez soglasja občinskega sveta
Občine Majšperk ne prevzema od
Knjižnice Ivana Potrča Ptuj nobenih
finančnih obveznosti, ki bi kasneje bre-
menile Občino Majšperk, zaradi še
nedorečenega in nerešenega statusnega
polažaja Knjižnice Ivana Potrča Ptuj.

Od članka novinarke, »Je res kriv sa-
mo majšperski občinski svet?« ge. Darje
Lukman Žunec, je potrebno izvedeti
oziroma dobiti informacijo, od kot ji
podatki, navedeni v omenjenem članku.

Tatjana Varžič

Kanalizacija in čistilna naprava naselja Breg

Uteh dneh bo dokončana prva investicija namenjena varovanju okolja v Občini Majšperk. V poskusno obratovanje bo predana kanalizacija in čistilna naprava za odpadne komunalne vode v naselju Breg. Kot vsako investicijo so tudi to spremljale določene težave in problemi. Ker gre v tem primeru za investicijo, ki ne prinaša neposrednih ekonomskih koristi, ampak samo izboljšanje kvalitete življenjskega okolja, je reakcija občanov povsem razumljiva. Investicija ni namenjena sama sebi, zato se bodo morali na ta komunalni objekt priključiti vsi stanovanjski in drugi objekti v naselju Breg, z izjemo industrije in obrti z odpadno tehnološko vodo. Ker gre za prvo tovrstno investicijo na področju Občine Majšperk, želimo posredovati nekaj več podatkov v nadaljevanju.

Zaradi bližine delovnih mest se je naselje Breg v zadnjih desetletjih prejšnjega tisočletja zelo povečalo. Novi stanovanjski objekti pa so kmalu pokazali negativne vplive na okolje. Rastoči stanovanjski gradnji ni sledila gradnja ustrezne komunalne infrastrukture predvsem pri odvajanju odpadnih komunalnih voda. Posledice so bile, da se je v poletnih mesecih začel širiti smrad po naselju in drugi negativni vplivi na življenjsko okolje. Zato so občani zgornjega dela naselja Breg dali v letih 1997-1998 pobudo Občini Majšperk, da se v njihovem naselju zgradi kanalizacija za odpadne komunalne vode. V občinski upravi je bil v začetku leta 1999 izdelan investicijski program, v katerem je bila obdelana gradnja kanalizacije za odpadne vode in čistilna naprava za naselje Breg.

Po potrditvi investicijskega programa na občinskem svetu Občine Majšperk v letu 1999 so stekle vse aktivnosti za izvedbo same investicije z namenom, da

se sanira obstoječe stanje v naselju Breg na področju odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih voda ob upoštevanju vseh predpisov, ki obravnavajo to področje. Izdelana je bila projektna dokumentacija PGD, PZI, na osnovi katere je bilo v septembru 1999 pridobljeno gradbeno dovoljenje. Po opravljenem izboru izvajalca del so se ob koncu istega leta pričela izvajati sama dela. Zaradi zahtevnosti same gradnje in upoštevanja možnosti zagotavljanja finančnih sredstev za celotno vrednost investicije preko 110 milijonov tolarjev, je bila načrtovana fazna gradnja s pričetkom 1999 leta in končanjem del 2002 leta. Kljub težavam in zapletom pri sami gradnji lahko z zadovoljstvom ugotavljamo, da smo uspeli pripeljati investicijo do konca v okviru načrtovanih finančnih sredstev in postavljenih terminov.

Za lažjo predstavo podajamo nekatere tehnične podatke o sami investiciji:

- *glavni kanali so iz PVC cevi premera 200 mm v skupni dolžini 3100 m;*
- *revizijskih jaškov, premera 100 oziroma 80 cm, na katere se bodo priključili posamezni uporabniki, je 98;*
- *biološka čistilna naprava, v kateri se bodo očistile odpadne vode pred izpustom v Dravinjo, ima kapaciteto 300 PE oziroma lahko očisti cca 50 m³ odpadne vode dnevno.*

Posamezni stanovanjski in drugi objekti bodo kot »hišni priključek« priključeni na kanalizacijo preko revizijskega jaška. Stroške hišnega priključka oziroma kanala od zgradbe do revizijskega jaška mora plačati vsak uporabnik sam. Kot smo že omenili na začetku, se bodo morali na novo kanalizacijo in čistilno napravo priključiti vsi uporabniki. Priključitev je povezana z novimi stroški za uporabnike, zato je razumljiva nejevolja in ogorčenje občanov v naselju Breg. Po veljavnem občinskem odloku znaša povračilo (taksa) za priključitev stanovanjskega objekta na kanalsko omrežje za odpadne vode 250.000,00 tolarjev.

Ker gre za sorazmerno velik znesek, smo v letu 2001 poslali vsem bodočim uporabnikom pogodbe, s katerimi smo le tem omogočili plačilo tega povračila na obroke. Nekateri občani so to možnost izkoristili, drugi pa je niso hoteli. Odločitev je stvar posameznega uporabnika. Tistim, ki so odklonili podpis pogodbe in plačilo povračila za priključek na obroke, želimo sporočiti, da se temu plačilu ne bodo mogli izogniti kot tudi ne temu, da se ne bi priključili na zgrajeno kanalizacijo. 12. člen Odloka o odvajanju in čiščenju komunalnih odpadnih voda na območju Občine Majšperk (Uradni list RS; št. 23/01) namreč določa: »Objekte, ki še niso priključeni, je treba priključiti na javno kanalizacijo v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega odloka, če to omogoča zmožljivost in tehnična izvedba javne kanalizacije.« Neupoštevanje tega določila po izgradnji novega kanalizacijskega omrežja se kaznuje kot prekršek z denarno kaznijo od 100.000,00 do 200.000,00 SIT. Plačilo kanalščine se bo pokrivalo v veliki meri iz sedanje takse za obremenjevanje vode, ki znaša trenutno 128,00 SIT/m³ in se vsako leto povečuje za 20-30%.

Zakonodaja na področju varovanja okolja se iz leta v leto zaostruje in sili občine in uporabnike v vlaganja za ohranjanje čistega in zdravega okolja. Po sprejetem nacionalnem programu varstva okolja (Uradni list RS, št. 83/99) je nujna izgradnja novih kanalizacijskih omrežij s čistilnimi napravami za naselja, ki še nimajo javnega kanalizacijskega omrežja. Izhajajoč iz tega programa in na njegovi osnovi izdanih predpisov, bo treba vse odpadne komunalne vode odvajati in čistiti v skladu z veljavno zakonodajo, v letih 2012-2016. Ta čas se bo hitro približal, zato je prva investicija na tem področju v Občini Majšperk še toliko bolj pomembna, ker se naslednja investicija na tem področju za naselja Majšperk in Lešje načrtuje šele v letih 2003-2007.

Marjan Gorčenko

Sprejem dobitnikov priznanj pri županu

Torek, 21. maja ob 19. uri so se pričeli zbirati vabljeni dobitniki priznanj na Dobrotah slovenskih kmetij, na ocenjevanju vina na Ptuj, v Podgorcih, v Majšperku, v Stopercih in v Makolah, dobitniki priznanj v košnji in podiranju hloda ob kmečkem prazniku v Stopercih ter v zbiranju najbolj urejene zbiralnice mleka na področju, ki jo pokriva Mlekarska zadruga Ptuj.

Posebej je potrebno poudariti, da se je sprejema udeležila tudi trikratna dobitnica zlatega priznanja za kokosove rogljičke, gospa Marjana Haložan, ki je hkrati tudi dobitnica ZNAKA KAKOVOSTI, kot največjega priznanja na Dobrotah slovenskih kmetij.

Naši občani so tako prejeli skupno tri zlata, tri srebrna in eno bronasto priznanje pri ocenjevanju na področju kulinarike. Na ocenjevanju vina na Dobrotah slovenskih kmetij so si naši občani zaslužili dve zlata in eno bronasto priznanje za ocenjena vina.

Na ocenjevanju vina za leto 2002 v Ptuj so se naši občani veselili treh zlatih in dveh srebrnih priznanj. V Podgorcih je bil z zlatim priznanjem ocenjen en vzorec, v Majšperku 11 vzorcev in v Stopercih in v Makolah en vzorec iz naše občine.

Ob kmečkem prazniku v Stopercih v lanskem letu smo imeli zmagovalca v podiranju hloda na balon ter v košnji

trave. Mladinska skupina iz Majšperka pa se je v kmečkih opravilih in seveda v znanju predstavljala in dobro zastopala Občino Majšperk in seveda sebe, kot tekmovalce, na tekmovanju koscev v Savinjski dolini, kjer so dosegli kar tretje mesto.

Prav tako smo veseli in ponosni, da je najbolj urejena zbiralnica mleka ravno v naši občini.

Vsled doseženih rezultatov in prejetih priznanj se je župan želel zahvaliti dobitnikom s sprejemom. Pozdravil jih je, jim čestital ter želel še dobre dosežke

na posameznih področjih tudi v bodoče. Doseženim rezultatom je nazdravil, na kar se je razvil prijeten večer. Zbrani so se pogovarjali o svojih dosežkih in po vsej verjetnosti se je izmenjal tudi marsikateri dober recept oziroma navodilo, kako kaj pripraviti.

Tudi v prihodnjih letih upajmo, da bo med našimi občani čimveč priznanj, saj si vsak s takim dosežkom ustvari pozitivno voljo in pa tudi delo mu lažje gre od rok. Kajti vsaka pohvala je zlata vredna.

Nataša Mohorko

V Stopercih praznovali že 10. tradicionalni kmečni praznik

Deset let zapored Združenje rejcev plemskih telic Stoperce v sodelovanju s Kmetijsko gozdarskim zavodom Ptuj, Kmetijsko svetovalno službo, z Društvom gospodinj Stoperce in OŠ Stoperce prireja ob koncu meseca maja tradicionalni kmečki praznik v Stopercih. Kmečki praznik velja za največji praznik, na katerega se ves kraj temeljito pripravlja.

Tako kot v preteklih letih smo ga tudi letos začeli že v petek z dnevom šole, na katerem so domači učenci pod vodstvom učiteljic predstavili projekt Ljudska pesem. Društvo gospodinj, ki je praznovalo svoj jubilej, in sicer 25-letnico obstoja društva ter 20-letnico vodenja društva pod predsedstvom gospe Justine Jus, je svoje spretnosti in dobrote postavilo na ogled v skrbno pripravljene in bogato založeni kulinarični razstavi v osnovni šoli. Dan pa smo zaključili z ocenjevanjem

(Nadaljevanje na naslednji strani)

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

vin. Stoperški človek mora trdo delati in si obrisati nešteto kapljic znoja s svojega čela, a ljubezni in veselja do te žlahtne kapljice mu ne more vzeti nihče. Ocenjevanje je bilo zelo kvalitetno, saj je bil predsednik strokovne komisije zelo priznan **enolog, gospod Vodovnik**. Vseh vzorcev je bilo 39. Ti so bili pretežno domači, nekaj pa jih je bilo tudi od drugod. Da se da na teh haloških bregovih pridelati zares dobro in kvalitetno vino, lahko potrdijo številna priznanja. Podeljenih je bilo 6 zlatih, kar 24 srebrnih in le 4 bronasta priznanja.

V soboto se je praznovanje nadaljevalo s kmečkimi igrami, ki jih je začela v Stopercah najbolj popularna **Stoperška banda**, domače **ljudske pevke in ljudski pevci** so številne zbrane pozdravili s svojim lepim petjem, ob 10. jubileju pa je imel slavnostni govor, v katerem je orisal dosedanje delovanje društva, **predsednik, gospod Alojz Galun**.

Tako so nekoč svojo pesem v skednu na lesenem podu peli cepci.

Nasmejani in ponosni obrazi stoperških gospodinj ob pogledu na svoje delo.

V dopoldanskem času so se oblaki razgrnili in sonce je privabilo tudi tokrat veliko množico gledalcev, pa tudi tekmovalcev, ki so se najprej pomerili v košnji, ženske pa v zgrabljanju. Tekmovalnega značaja pa je bilo tudi podiranje drevesa na balon in kleščenje hloda. Namen tega praznika pa ni le v tekmovanju, ampak prikazati današnjemu mlademu človeku, kako je bilo v tistih časih, ko je bila »stroj« samo človeška roka. Starejšim pa so prebudili spomin na nekdanje čase. Prav ti pravijo, da se je takrat živelo lepše. Sicer je bilo potrebno veliko napora, a delo je združevalo in povezovalo ljudi med seboj. Delo so znali ceniti, vsako opravilo je bilo manjše praznovanje v hiši in za pridobljeni produkt so bili veliko bolj hvaležni kot danes. Eden izmed takih praznikov je bila prav gotovo mlačva žita s cepci, ki so nam jo prikazali tisti, ki so to že velikokrat počeli. A s tem še delo ni končano. Zrna je potrebno ločiti od plev, kar so lahko storili s ščinjanjem in vejanjem. Tako je bilo žito pripravljeno, iz zrnja gospodinj pečejo kruh, če je seveda zmleto v moko. Zrnje so nekoč ročno mleli z žrmljami. Tudi take žrmlje je bilo mogoče videti. Pa ne le videti, tudi mleli smo nanje. Žrmlje imajo dva kamna in enega je potrebno vrteti, seveda na roke. Mletje daje posebno lep zvok, ki so ga

bili še posebej veseli otroci, saj je to pomenilo, da bo pri hiši kruh.

Ko je sonce odhajalo k počitku, so se na strmi hrib podali kosci in tako prikazali, kako so kosili nekoč. Kadar so bili pri hiši kosci, so gospodinj pripravile štruklje, pečene v krušni peči. Tudi tokrat so jih Jernejškovi, po domače Hriberski, pripravili za naše lačne kosce.

Po vsem končanem delu pa je bil že čas za podelitev priznanj in nagrad. Tekmovalci so za osvojene dosežke prijeli zares lepe nagrade, kot so: bikec, umetni gnoj, jagnje,... S tem je bil uradni del zaključen. Sledile so le še čestitke vsem dobitnikom nagrad in priznanj, zahvala vsem sponzorjem in seveda prisrčno vabilo na ponovno snidenje drugo leto ob istem času, na istem kraju.

Torej, nasvidenje meseca maja prihodnje leto v Stopercah!

Tekst: Lea Kitak
Fotografije: Aleš Žnidarko

Hlod je podžagan, zdaj pa držimo pesti, da pade naravnost na balon.

V spomin častnemu občanu Občine Majšperk, prim. dr. sc. mag. Maksu Penu dr. med.

Gospod Maks Pen, oziroma dr. Pen, kot smo ga klicali mi, se je rodil 3. septembra 1923. leta pri Sveti Trojici v Slovenskih Goricah. V Majšperku je služboval od leta 1952 do 1961. Ko je odšel na specializacijo kirurgije v Maribor, se je zelo rad vračal v naš Majšperk. Bil je vesel vsakega svojega uspeha. Veliko priznanje in še večja zahvala za njegovo delo v Majšperku je bila podelitev naziva »ČASTNI OBČAN OBČINE MAJŠPERK«, v letu 1998.

Vemo, da bi se še več let z veseljem vračal v naš kraj, a je na velikonočno nedeljo za vedno zaprl oči.

Župan Občine Majšperk je v slovo častnemu občanu, ki se ga bomo vsi radi spominjali, na pokopališču v Lenartu v Slovenskih Goricah, kjer so ga položili k poslednjemu počitku, izrekel naslednje besede: »Prav je, da ob žari pokojnika v imenu nas, ki sočustvujemo z najbližjimi, spregovorim nekaj besed o vašem delu, ki ga poznamo Majšperčani.

Po končanju medicinske fakultete in opravljenem strokovnem izpitu ste po nalogu ministrstva leta 1952 prevzeli naloge splošnega zdravnika v Zdravstveni postaji v Majšperku. Svoje delo ste opravljali vestno in zavzeto v Majšperku vse do konca avgusta leta 1961, ko ste odšli na specializacijo kirurgije v Maribor.

Da ste se svojemu delu še bolj posvetili, se je vaša družina že v letu 1953 preselila v Majšperk. Veliko ste naredili za naš kraj, za naše ljudi in vaše delovno območje je obsegalo tako velik teren in takšno število pacientov, da jih danes po normativih pokrivajo več kot štiri splošni zdravniki.

Poznali ste celotne Zahodne Haloze in ni ga bilo kraja, da ne bi kot hišni zdravnik prišli do svojih pacientov, čeprav je velikokrat bilo potrebno del poti tudi prepesati.

Ljudje se vas radi spominjamo kot zelo dobrega ustrezljivega zdravnika, ki je opravljal tudi vse manjše kirurške posege, poskrbeli ste za rane, poškodbe kit, uravnavali zlome in jih imobilizirali z mavcem.

Bili ste tudi obratni zdravnik za obe tovarni v Majšperku. Skrbeli ste za otroško varstvo v posvetovalnicah v Majšperku in v Makolah. Nikdar niste gledali na uro, ob vsakem času ste pomagali bolnikom na domu, pomagali pri porodih, pomagali babicam, če je prišlo do večjih komplikacij. Vaša stalna skrb za novorojenčke je prispevala k temu, da se je umrljivost teh zmanjšala na najnižjo stopnjo, zato ni čudno, da se vam je makolski grobar nekoč potožil, da dosti manj zasluži, ker ni več pokopov otrok.

Z izboljšanjem diagnostike vam je uspelo s pomočjo Ptujkega zavoda za socialno zavarovanje nabaviti rentgenski aparat ter druge aparate za obsevanje vnetih sprememb na roditelj in pri bolečinah v sklepkih in muskulaturi. Opreмили ste tudi laboratorij, da ste lahko opravljali veliko laboratorijskih pregledov za naše ljudi.

Skrbeli ste za stacionarno ambulanto, ki je imela osem postelj. Vsaki večer ste svoje bolnike obiskali, da preverite njihovo stanje in jim olajšate bolečine, da so lažje zaspali in tako ste tudi vi lahko šli mirno k svojemu zaslužnemu nočnemu počitku.

Ne samo s tistimi, ki so vas potrebovali, ampak z vsemi ste bili prijatelj in ljudje so vas vedno spoštovali. Zato je bil tudi boleč vaš odhod iz Majšperka v Maribor, kjer ste se posvetili še zahtevnejšim nalogam kirurgije.

Tudi tam ste z veseljem pomagali vsem, tudi tistim, ki so vas obiskali iz Haloz, kjer ste opravljali svoje prvo delo. Vedno ste se tudi radi vračali v Majšperk in spomnim se pogovora z vami, ko ste tudi povedali, da vam je delo na območju Zdravstvene postaje Majšperk ostalo v trajnem spominu.

Za vaše plemenito delo smo vam izkazali tudi priznanje z imenovanjem prvega častnega občana Občine Majšperk v letu 1998.

Danes se poslavljamo od vas z žalostjo v srcu in z besedo zahvale za neprecenljiv prispevek na področju zdravstva.

Bog naj vam poplača za vaše življenjsko delo.

Ženi, sinu, sestri in vsem sorodnikom, znancem in prijateljem pa izrekam iskreno sožalje v svojem imenu in imenu občanov Občine Majšperk.«

Od pokojnika gospoda Maksa Pena smo se poslovili s položitvijo venca na grob z delegacijo Občine Majšperk (župan, tajnik, svetnici Anica Rejec in Karolina Žinko ter svetnik Miran Smolej). Ženi, gospe Milenki in njenim sorodnikom, pa je bilo izrečeno tudi pisno sožalje.

Gospa Milenka Pen, žena pokojnika, se je v svojem imenu in v imenu svojcev zahvalila vsem za izrečena pisna in ustna sožalja. Prav tako se je zahvalila županu za lep in prisrčen govor ob pogrebu.

Nataša Mohorko

Manevri in Krpan napolnili dvorano

Soboto, 16. februarja 2002 se je v dvorani TVI Majšperk zbralo lepo število tistih, ki jih je privabilo povabilo na premierno uprizoritev veseloigre MANEVRI, avtorja **Jožeta Javorška**. Najbrž je bila slika na plakatu, ki prikazuje Krpana v boju z Brdavsom, marsikomu velika uganka. Le kaj počenja na manevrih Levstikov literarni in narodni junak? Nekaj manj kot 200 gledalcev se je lahko skoraj uro in pol zabavalo ob komičnih situacijah na manevru »padlih« vojakov ter Krpana, Brdavsca in ostalih. Člani dramske sekcije DPD Svoboda Majšperk, ki smo se nekaj mesecev istovetili z vlogami, smo bili tisto soboto najbolj hvaležni gospe **Stanki Varžič**. Ona ima največ zaslug za to, da smo »zmanevrirali« vse do premiere. In predstava je uspela! Tisti, ki smo ostali na odru, smo bili neizmerno veseli, saj smo poželi buren in dolg aplavz. Vloge smo si tokrat razdelili: **Zlatko Letonja, Polde Karneža, Matej Vedlin, Janko Cep** ter nežnejši spol: **Lidija Vuk, Majda Planinc, Klementina Purg, Vesna Kovačič, Anja Milošič** in **Zlatka Lampret**. Z našimi Manevri smo se v prvih dneh marca podali še na dvoje gostovanj – v Lovrenc na Dravskem polju in v Žetale. Kot že nekaj let poprej smo z veseloigro sodelovali tudi na medobčinski reviji dramskih skupin, v okviru katere smo na odru TVI Majšperk ponovno nastopili v soboto, 23. marca 2002.

Sodelovanje na tovrstni reviji pomeni največkrat potrjevanje lastnega dela. V soboto, 23. marca 2002, smo po odigrani predstavi prijetno poklepetali z ocenjevalko sodelujočih skupin, gospo **Branko Glazer-Bezeljak**, ki se z režijo in igranjem tudi poklicno ukvarja. Njena ocena nam je vlila novih moči za prihodnje igralsko leto!

Sicer pa se člani dramske sekcije DPD Svoboda Majšperk vseskozi srečujemo s težavami, ki najbrž tarejo vse dramske skupine. Primanjkuje nam igralcev, predvsem moških, zato smo prisiljeni igrati dramska dela z manjšim številom vlog. Kljub nevšečnostim pa je aplavz občinstva nagrada in obliž za vse prebite ure na odrskih deskah. Izkoriščam priložnost in v naše vrste vabim vse, ki bi se nam želeli pridružiti in se preizkusiti na majšperškem odru.

Vsem, ki ste si ogledali naš nastop ali nam kakorkoli pomagali pri izvedbi igre, se še enkrat zahvaljujemo, ostale pa vabimo v našo družbo spet ob naslednjih premierah!

Zlatka Lampret, članica dramske sekcije DPD Svoboda Majšperk

Naši občani • Naši občani • Naši občani • Naši občani • Naši občani

Na križišču, preden zavijemo do cerkve na Ptujski Gori, živi v hiši **Amalija Topolovec**, ki pa zaradi svojih 87 let žal ne more več sama v cerkev Matere božje, čeprav si to srčno želi. Po hiši si pomaga s palico, drugače pa za njo skrbi snaha Jožica. Da sva se lažje pogovarjala, si je naredila slušni aparat in z veseljem pripovedovala, kako je iz Kostrivnice prišla leta 1966 na Ptujsko Goro, kjer si je ustvarila družino. Spominjala se je dogodkov svojega dela, saj je 20 let delala v mesnici. Nanizala je več dogodkov iz svojega življenja v Kostrivnici in življenja na Ptujski Gori. Dolgo bi še lahko kramljala, a so me še čakali drugi.

V nadaljevanju poti proti Doklecem sem se moral hitro ustaviti pri **Predikaka Antonu s Ptujске Gore**, ki je s svojo zgovornostjo razkril svojih 84 »križev« in težav. Zaradi poškodb in sedanje bolezni je ostal brez ene noge in si pomaga z invalidskim vozičkom. Povedal je, kako je bilo na fronti v Italiji, kjer je bil poškodovan. Iz Neaplja so ga pripeljali v bolnišnico v Rim, kjer so mu zaradi poškodbe odrezali tudi nogo. Kasneje je dobil protezo, da je lahko hodil, zadnja tri leta pa mu še to ni več omogočeno.

Naši občani • Naši občani • Naši občani • Naši občani • Naši občani

Marija Krapež ima vsak dan pogled na trg Ptujске Gore, pa vendar ji je dolgčas, ker se ne more pridružiti ljudem, ki se sprehajajo po trgu. Še vedno pa ima srečo, saj sedaj uspešno okreva že po peti kapi. Hodi s tujo pomočjo, pomaga pa si z rokami od elementa do elementa. Po zdravljenju v Zdravilišču Radenci se ji je stanje delno izboljšalo. V največjo pomoč so ji domači, predvsem snaha in sin Vitomir.

Ko prideš na najskrajnejši del severovzhodnega območja naše občine, v Doklece, lahko ugotoviš, da si na kmetiji **Jožefa in Marije Predikaka**, od koder je izreden pogled na celotno ravnino Dravskega polja. Oče in mati veliko skrbi posvečata svoji 45 letni hčerki **Ivanki**. Ivanka ima že od rojstva paralizirano levo roko in levo nogo, zato težko hodi in ima tudi govorne težave. Mati Marija je poskušala pri vseh zdravnikih, da bi pomagali hčerki, a ti so ji povedali, da ima hčerka po vsej verjetnosti posledice od možganske kapi, ki jo je prizadela pri samem rojstvu. V času mojega obiska sta oče in hčerka čakala ženo oziroma mamo, da se vrne z žegnomo.

Amalija Fišer iz Doklec pravi, da ji nič ni, le starost ji nagaja, saj čaka na praznovanje jubilejnih 90 let. Zaradi sladkorne bolezni dobiva injekcije. Kljub visoki starosti pa lahko rečem, da je Amalija zgovorna, saj je v dobri oskrbi hčerke Terezije in zeta Franca. Ko pa teh ni, pa ji priskočita na pomoč njeni vnukinji Vesna in Irena. Zato z veseljem pove, da je domačim za to skrb zelo hvaležna.

Ko sem se pripeljal do hiše, **Doklece 7a**, sem na stopnišču zagledal lepo urejeno gospo, ki me je pozdravila in po podatkih skoraj ne bi mogel verjeti, da je stara že čez 70 let. Začela sva se pogovarjati in ko sem vstopil proti **Mariji Lubej**, me je povabila v hišo, da smo sedli. Povedala je, da je imela že v rani mladosti zelo močan prehlad in da že od takrat ne vidi na eno oko, na drugo pa vidi le obrise. Pa vendar je z zadovoljstvom pripovedovala o svojih štirih otrocih in se pohvalila z velikonočnimi pirhi, ki so krasili košare, te pa izdeluje njen mož Davorin.

Janez Purg iz Stogovc si pri svojih 85 letih pomaga z invalidskim vozičkom, ki ga je dobil pred 5-imi leti po operaciji. V njegovi hiši zanj skrbi vnuk Robert Gajser s svojo partnerko Danico. Ker sta oba zaposlena, je včasih potrebno, da najameta tudi koga drugega, da pogleda, kako je z dedkom. Tedensko ga obišče medicinska sestra. Janez pravi, da je boljše volje vedno takrat, ko je lepo vreme, zato je bil tega dne izredno vesel tudi mojega obiska. Povedal je, da se vedno razveseli obiska svojih treh hčerk, najpogosteje pa ga obišče Danica.

Če hočeš najti **Marijo Glaser iz Bolečke vasi 4**, moraš skozi Doleno, kjer pred dravinjskim mostom zaviješ desno in tako se pripelješ do njene kmetije. Danes jo oskrbuje hčerka Marija s svojimi otroci. Marija pri 88 pove, da je sedaj zanič, saj od lani ne more več sama hoditi in delati, ko je zaradi nenadnih zdravstvenih težav morala v bolnišnico. Hvaležna je hčerki Mariji in njenim otrokom za vso pomoč. Seveda pa je njena največja želja, da bi lahko skrbela vsaj za sebe. Še drugim bi rada pomagala kot je bila vajena do sedaj.

Naši občani • Naši občani • Naši občani • Naši občani • Naši občani

Ko sem popoldan večkrat pozvonil pri **Janezu Ribiču v Stanečki vasi**, se mi je zdelo čudno, da nihče ne pride odpret vhodnih vrat. Zato sem počasi odšel do avtomobila, pa vendar sem ponovno stopil do vhoda, saj se mi je zdelo, da bi vseeno moral biti Janez doma. Ves zadihan mi je odprl vrata ter me povabil v kuhinjo, kjer sva se lahko marsikaj pogovorila do takrat, ko sva dočkala ženo Marijo. Naročil ji je naj nareže pravkar blagoslovljene jedi. Skrbelo ga je, kdo bo skrbel za kmetijo, saj sam tega ne zmore. Na samem dvorišču je lepo urejeno in je vse na svojem mestu, taka je tudi njegova življenjska navada. Povprašal sem ga, če ga moti močno pokanje ob veliki noči in katera je njegova želja. »Ne, ne jezi me pokanje, saj se tudi jaz rad spominjam svojih mladostnih dni, ko smo tudi mi to počeli. A moja velika želja je, da bi si lahko ogledal še novo župnišče v Majšperku.« mi je povedal.

Marija Mlakar iz Stanečke vasi je že pred 15-imi leti preživela močno kap. Njeno zdravstveno stanje se je še zadnji čas močno poslabšalo zaradi arterioskleroze in zato preživi cele dneve v postelji. Čeprav ne more govoriti, jo vedno razume njen mož Leopold, ki ji je največja pomoč, saj je vsaki dan z njo. Pri oskrbi mu pomaga občasno medicinska sestra, dnevno prihaja tudi javna delavka zaposlena preko Občine Majšperk, čez vikend pa očeta razbremeni hčerka, ki prihaja za nekaj časa z družino iz Maribora.

Predem sem stopil do **Helene Curk iz Majšperka**, sem pred blokom imel priložnost pozdraviti nekaj stanovalcev tega bloka. Vrata mi je odprl sin Stanislav, ki je ob koncu tedna urejal stanovanje in pomagal mami. Helena se je zaradi pešanja moči svojih nog z berglami počasi prestavila v dnevno sobo, kjer je bilo namenjeno največ časa najinega pogovora starosti, boleznin, pa tudi zadovoljstvu, ki ga je imela, ko je lahko skrbel za številne otroke in pomagala s tem drugim staršem. Mučilo jo je spoznanje, da si zelo težko pomaga posebej takrat, ko med tednom ni doma sina zaradi službe.

Čeprav se je že mračilo, sem vseeno po telefonu poklical Potočnikove iz Majšperka, da se opravičim, da mi ni uspelo tistega dne opraviti načrtovanega obiska, pa vendar smo se takoj dogovorili, da še lahko pridem. Kar nekaj ur sem se zadržal pri njih, kajti vedeli so, da sem ta dan na zadnjem obisku. Pa zakaj ne bi, saj sta pri hiši srečno poročena **Branko in Danijela Potočnik**, ki pa sta oba na invalidskem vozičku. Branko se je ponesrečil že pri 17. letu starosti, pa vendar zaključil z izobraževanjem in sedaj že 14 let dela v Kidričevem. Do svojega delovnega mesta se lahko pripelje z avtom premagati pa mora le dve stopnici. Njegovo veselje je delo na računalniku pri pripravi projektov. Kot invalid pa je tudi vključen v igranje košarke.

Njegova žena Danijela pa mi je najprej hotela dopovedati, da je Branko kot zdrav imel poškodbo, ona pa je bila prikrajšana za marsikaj že od rojstva. Starši so v Mariboru in kasneje v Bistrici ob Dravi, kjer je preživljala mladost, vložiti mnogo truda, da se lahko vsaj postavi na lastne noge in s pomočjo izkušenih pomočnikov prestopi kakšen korak. Kar žarelo ji je iz oči, ko je pripovedovala, kako je srečna, da se je pred sedmimi leti spoznala z Brankom, se pred štirimi leti preselila in pred tremi leti poročila. Ne glede, da sta oba potrebna pomoči najbližjih, si je Branko dal preurediti svoj avtomobil tako, da lahko Danijelo kar z dvigalom dvigne v avto na zadnji sedež. Danijela se še pohvali s svojim ustvarjalnim delom v ustanovi Sonček in z veseljem pove, da sta v lanskem letu bila z možem skupaj celo na morju.

Naši občani • Naši občani • Naši občani • Naši občani • Naši občani

Glede obiska pri **Luciji Kacijan** sem že prej bil seznanjen, da naj samo pozvonim, potem pa samo vstopim v hišo in grem naravnost do kuhinje, kjer ponavadi Lucija preživlja večji del dneva, saj v hiši živi sama. Ponavadi ji dobre tri ure pomaga mati moževe žene. Zaradi sladkorne bolezni dobiva kar dvakrat dnevno injekcijo. Lucija je vedno dobre volje in zelo hvaležna za vso pomoč sorodnikom, a vendar vesela vsakega obiska. Zanimalo jo je marsikaj, kaj vse delamo v občini, kako se gradi župnišče. Tudi ona je prispevala svoj delež in povedala, če je še potrebno, bo še pomagala.

Ko se povzpneš v hrib, lahko od Zupančevih opazuješ dolino Majšperka. A **Ljudmili Zupanc** to ni več omogočeno, saj cele dneve preleži v bolniški postelji, kjer ji pomoč nudi-

jo sin Franc in drugi njeni otroci. Jo nahranijo, preoblečejo in skrbijo, da je lahko zadovoljna ter ji s tem vračajo vse tisto, kar je ona storila za njih. Najbližji vedno poskrbijo, da ni lačna, da ni žejna in da je dobro oskrbovana in človek je res lahko zadovoljen, ko vidi, kako otroci skrbijo zanjo in prav je tako, saj jih je tako tudi vzgajala.

Ko sem obiskal **Janeza Fakina iz Spodnje Sveče**, skoraj nisem mogel verjeti, da je že preteklo skoraj tri leta in pol, odkar je primoran ležati na postelji, saj se mi je zdelo, da sem ga še pred kratkim srečal. Res nam vsem hitro teče čas, le tistemu počasneje, ki je potreben tuje pomoči. Čeprav je žena Marija srčni bolnik in za hojo uporablja bergle, v glavnem skrbi ona zanj, le ko je treba Janeza prestavljati, je zraven sin Janez ali snaha, pa vseeno ali je to podnevi ali ponoči. Če pa teh ni, pa za nujno pomoč prosijo pri sosedu. Z Janezom sva se pogovarjala o vseh mogočih zadevah doma in v občini. Ob slovesu si je zaželel, da ga še obiščem. Tako so si želeli tudi mnogi drugi.

Maksimiljana Kolarja ni težko najti, saj živi v hiši ob glavni cesti v Zgornji Sveči, pa tudi večkrat sem ga že obiskal. Maksi, kot ga kličejo doma, je že slep od mladosti. Je omejen v gibanju rok in nog in od 6. leta naprej je le na postelji ali na invalidskem vozičku. Zanj je najprej skrbela mama, pozneje veliko let stara mama in sedaj mu je v največjo pomoč oče Janez, ki skrbi zanj, ga oblači, ureja in mu kuha. Če je potrebno, mu pomagajo še drugi najbližji sorodniki ali sosedje. Reči moram, da je Maksi glede na vse težave, ki jih mora preživeti, po krajšem pogovoru, ko te spozna dobre volje, je zadovoljen, da si ga obiskal in si želi ponovnega srečanja.

Ivanko Galun iz Grdine poznajo vsi Stoperčani, poleg njih še drugi ljudje zaradi dela pri ohranjanju ljudskih pesmi. Pred leti pa je morala poiskati pomoč zaradi kapi v bolnišnici in sedaj si mora pomagati z invalidskim vozičkom. Pri svojem delu je navajena vztrajnosti, zato se ji stanje počasi izboljšuje, pri premagovanju težav pa ji največ pomaga mož Anton. Spet piše pesmi, bere, pospravlja in z vozičkom se vozi po hiši, v kuhinji tako, da že lahko skuha najnujnejše, seveda pa ne more zamesiti testa, da bi lahko kaj spekla in zato je potrebna tuja pomoč. Še vedno se rada vključuje v delo KPD Stoperce, izredno pa je vesela vsakega obiska na domu.

Naši občani • Naši občani • Naši občani • Naši občani • Naši občani

V Stopercah pa sem pri drugih Galunovih obiskal **Jus Marijo**, ki jih šteje že čez 80 let, le počasi s pomočjo palice ali drugih stopa iz sobe v kuhinjo. Z zdravili si poskuša regulirati svoje zdravstveno stanje, je zelo zgovorna in če je potrebno, še rada kaj »pokomandira«, kako je potrebno kaj narediti, kar povzema iz lastnih dolgoletnih izkušenj. Opaziti je, da je še sedaj dobre volje. Pravi, da je vse življenje rada prepevala domače pesmi, le da ne more sedaj več naokrog, zato pa jo v tem nadomešča hčerka Jerica.

Najstarejša občanka Občine Majšperk je **Martina Božičko s Ptujске Gore**. Pred leti sem jo že obiskal, zato letos nisem nikogar spraševal, kako bi prišel do nje. Pa vendar je ni bilo doma, saj je zadnja leta pri hčerki Karolini, ki skrbi zanjo. Martina intenzivno spremlja vse, kar se dogaja, popolnoma vse razume, čeprav ne more oziroma s težavo kaj pove, zato ji krajša čas televizija, najbolj pa je zadovoljna pri svoji hčerki, ki jo skrbno neguje in lepša starost.

Ko sem obiskal **Janeza Bedenika s Ptujске Gore**, je bilo tako toplo, da smo kar sedli k mizi na vrtu. Žena Anka je povedala, da je bil pred kratkim v ptujski bolnišnici zaradi možganske kapi, sedaj pa hodi na dodatne terapije. Janez pa je povedal, kako je bilo včasih, ko je moral delati na terenu pri Hidromontaži, da je lahko oskrboval svojo družino. Danes pa mora vložiti veliko truda, da lahko naredi nekaj korakov proti bližnjemu gozdu. Sedaj je že dobro, saj lahko že kaj pove, saj po kapi nekaj časa sploh ni mogel govoriti.

Jožefa Gajserja z Brega pozna mnogo ljudi, pa ga ni več opaziti na traktorju. Zaradi bolezn srca in nog tudi ne more hoditi. Pomaga si z berglami, za druge zadeve, ki jih urejuje, pa se najraje posluži telefona. Težko mu je, da ne more več na njivo, v hlev ali med ljudi, zato redno spremlja vse dogodke, ki so zabeleženi v časopisu, ali jih je moč videti po televiziji. Glavna opora pri premagovanju vsakodnevnih problemov mu je žena Marija.

Tudi **Ane Hertiš iz Majšperka** zadnje čase ni videti na terenu, kajti pred tremi leti ji je to onemogočila kap. Stanje se izboljšuje, saj lahko sedaj že hodi, vendar govori zelo težko. Če si človek vzame čas in jo dobro opazuje, spozna, da si pomaga

ga tudi z rokami in jo lahko razume. Veliko ima povedati. Zelo rada gre iz hiše in vesela je, če jo z avtom kam popeljejo. Dopoldan, ko so ostali v službah, prevzema glavna gospodinjstva dela mož Karel, pri katerih mu iz dolgoletnih izkušenj svetuje tudi Ana.

Kar po telefonu sem preveril, kje bi našel **Natašo Cvahte**, ki je za praznike ni bilo doma. Povedala mi je, da se lahko oglasim kar pri starših, kjer je ravnokar na obisku. Pogovarjali smo se o težavah zaradi njene bolezni - multipelskleroze, katerih posledice so se začele stopnjevati po 15. letu. Iz njenega pogovora je bilo

jasno razumeti, kako smo lahko srečni vsi ostali, ki v življenju nimamo takšnih težav, kot jih ima sama. In koliko truda mora vložiti, da lahko kaj stori za sebe, otroka in partnerja.

Obiskal sem še **Antona Šaupera iz Sestrž**, kateremu je po operaciji nudila vso skrb njegova žena. Prav tako je skr-

bela za svojega moža **Milana Furmana iz Stogovc** žena Valburga; za sestro **Marijo Mohorko** je takrat skrbela Kristina Turkuš. Danes pa ugotavljam, da njihovi najbližnji ne morejo več skrbeti za njih, čeprav bi si to zagotovo želeli.

(Nadaljevanje na zadnji strani)

1. maj, – praznik dela

Tudi ob letošnjem prazniku dela – 1. maju, je PGD Majšperk – Breg, v sodelovanju z OŠ Majšperk pridelilo že 4. tradicionalno kresovanje z baklado na Bregu.

Ob 1. maju po vsem svetu počastijo praznik dela. Prvi maj pomeni simbol solidarnosti vseh delavcev in je spomin na dogodke, ki so se zgodili maja 1886 v Chichagu. Delavci so namreč takrat postavili zahtevo po 8 urnem delavniku. V kasnejšem spopadu s policijo je bilo ubitih več ljudi.

Praznovanje 1. maja je bilo v preteklosti močno prisotno tudi v našem kraju, posebej na industrijskem območju na Bregu. Prvi maj se je ponavadi začel z budnico delavske godbe, sledili pa so ji slavnostni sprevodi in delavski shodi. Postavljali so mlaje, kurili kresove, temu pa je ponavadi sledila veselica. Žal pa je nato ta običaj pri nas zamrl.

Pred nekaj leti smo se gasilci na Bregu odločili, da ta običaj znova obudimo.

Priprave na kresovanje potekajo že dober mesec pred 1. majem. Potrebno je veliko časa in naporega dela, da se

Sprevod z baklami.

postavi primeren kres. Kres gradimo iz odpadnega vejevja, ki nam ga odstopijo krajani. Ko je kres zgrajen, je potrebno izbrati primerno drevo za mlaj. Krašenje mlaja prevzamejo ženske članice našega društva.

Priprave so bile končane pravočasno in tako smo tudi letos na predvečer prvega maja postavili mlaj, simbol svobode. Ob mraku smo se z učenci OŠ Majšperk in drugimi sodelujočimi zbrali na šolskem igrišču v Majšperku. Prižgali smo bakle in v organiziranem sprevodu odšli na Breg. Ko smo prišli h kresu, so nas gasilci razporedili okrog kresa in nato smo ga skupaj prižgali.

Kres nas je grel pozno v noč, mi pa smo ob prijetni glasbi pod šotorom nadaljevali z družabnim srečanjem.

Zahvalil bi se Občini Majšperk za sponzorstvo pri izposoji občinskega šotor, prav tako hvala trgovini SMREKA za njihovo podporo in vsem občanom, ki so nam pomagali pri postavitvi kresa in majskega drevesa.

Darko Zupanc, predsednik PGD Majšperk – Breg

»Horuk! Majske drevo postavi se v zrak!«

Postavitev majskega drevesa v Podložah

Priprava na postavitev majskega drevesa v Podložah se je že začela v nedeljo, 28. aprila, ko smo šli po drevo in ga pripeljali na igrišče Športnega društva Podložje. Nato smo ga namestili na mesto, kjer se postavlja ter ga olupili.

V torek, 30. aprila nas je pozdravil lep sončen dan. Ta dan smo skopali jamo, pripravili kres, spletli smo vence in okrasili drevo. Ob 16. uri so se začeli zbirati vaščani Podložje in člani ŠD Podložje.

Zbralo se je okoli 25 mož in fantov, ki so z vilicami in žvaplami pričeli dvigovati 26 metrov dolgo majske drevo ali kot mu po domače rečemo »majpan«. Nenehno smo dvigovali skladno in pravilno, počasi postavljali po deblu vilice in žvuple ter enakomerno razporejali moči. Med delom pa so nas ženske okrepile s pijačo, da nismo omagali. Drevo se je počasi, a vztrajno dvigovalo in sproti smo zasipavali jamo. Naredili smo še zadnje izravnave, utrdili zemljo okoli drevesa. Drevo smo podprli z lesenimi polci.

Tako je bila postavitev končana. Nato smo pripravili klopi in mize, ki smo jih obložili z dobrotami, ki so jih vaščani prinesli od doma. Zbralo se je več kot 60 domačinov, prišli pa so tudi iz drugih krajev. Vse navzoče je v imenu ŠD Podložje pozdravil Branko Frangež, jim zaželel dobrodošlico ter jih seznanil z načrti in plani, ki bodo potekali tekom leta. Ob prijetni glasbi se je razvnel klepet, petje in ples, najmlajši so zasedli

(Nadaljevanje na naslednji strani)

Razpis republiških in Zoisovih štipendij za šolsko leto 2002–2003

Razpis republiških in Zoisovih štipendij za šolsko leto 2002–2003 je izšel 28. maja v časopisu Delo in Večer. Pravico do republiške štipendije lahko uveljavijo kandidati, ki so državljani Republike Slovenije ali Slovenci brez slovenskega državljanstva in letni bruto dohodek njihove družine v letu 2001 ne presega 704.813 SIT na družinskega člana. Štipendisti, ki so lani prejeli republiško štipendijo, lahko ta znesek presegajo za 10 % (775.294 SIT).

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

gugalnice, igrali smo košarko in namizni tenis, pa tudi pokanja s krbitom ni manjkalo. Bili smo kot ena velika družina, ki se zna skupaj povesečiti. Ko se je stemnilo, smo prižgali kres in zabava se je nadaljevala pozno v noč.

»Tako majpan že stoji,« so si mislili fantje.

Ta dan se v Podložah ni praznoval samo praznik dela, bil je več kot samo to, saj se je zbrala cela vas in lahko bi mu rekli celo »vaški praznik«. Vsi, ki smo prišli, smo se imeli lepo in zagotovo bomo prišli tudi drugo leto. Vsi, ki želite preživeti tako noč z nami, ste prijetno vabljeni za naslednjo leto.

Stanko Gajšt

Vloge (obrazec DZS 1,51 – dobite v papirnicah in knjigarnah) že sprejemajo na Uradih za delo (po naslovu stalnega bivališča); za Upravno enoto Ptuj: OS Ptuj, Vodnikova ulica 2 (nad novo pošto, v drugem nadstropju), za Upravno enoto Ormož: UD Ormož, Ptujška cesta 25. Uradne ure so vsak delovni dan od 8. do 12. ure, v sredo še od 14. do 16. ure, v četrtek pa je zaprto.

Pred izpolnjevanjem natančno preberite navodilo, ki je priloženo obrazcu za vlogo!

Vlogo lahko vložijo redno vpisani dijaki, vajenci ter redno in izredno vpisani študenti, določen je pogoj glede starosti, pogoj glede statusa (zaposlitev, prijavljenost na zavodu za zaposlovanje...) in pogoj glede prejemanja drugih štipendij oziroma posojila za študij – glej razpis.

Zadnji rok za oddajo vloge je za vajece in dijake 6. september 2002, za študente 4. oktober 2002.

Izobraževalni zavodi lahko do enakih rokov predlagajo tudi kandidate za Zoisove štipendije, za katere menijo, da izpolnjujejo pogoje intelektualne oziroma umetniške nadarjenosti. Intelektualna nadarjenost se preverja s psihološkimi preizkusi sposobnosti.

Vse informacije o razpisu, pravilniku o štipendiranju in pogojih lahko preberete na internetnih straneh Zavoda za zaposlovanje: www.edd.gov.si, v rubriki AKTUALNO, kjer si lahko ogledate vloge za republiško štipendijo (jo tudi izpišete), lahko pa naredite tudi okvirni izračun upravičenosti do republiške štipendije.

Priporočamo vam, da vloge oddate čimprej, tudi če so nepopolne. S tem boste sebi prihranili čakanje v vrsti za oddajo vloge (kajti v dneh pred potekom roka so dolge čakalne vrste), nam pa omogočili tekoče delo in pravočasno izplačilo štipendij upravičencem.

Območna služba Ptuj

Poročilo o delu krajevnne organizacije rdečega križa Majšperk

U petek, 7. aprila 2002, smo se v prostorih OŠ Majšperk zbrali člani RK, krvodajalci, mladi člani na letnem občnem zboru RK Majšperk. Pregledali smo delo, ki je bilo opravljeno v prejšnjem letu ter sprejeli program za to leto. Občnega zbora se je udeležila tudi sekretarka Območne organizacije RK Ptuj in župan občine Majšperk, Franc Bezjak.

Začetek občnega zbora so popestrili učenci OŠ Majšperk s kulturnim programom. Nato je sledil uradni del občnega zbora, na katerem smo ugotavljali, da je za nami spet leto težkih preizkušenj, težkega družbenega stanja, ki je odsev slabih gospodarskih razmer. Pred nami pa je zaradi dogodkov na RK Slovenije verjetno težko leto. Ljudje izgubljajo zaupanje v delo RK. KORK na taka ali drugačna dogajanja na RK Slovenije nima vpliva. RK Slovenije je neodvisna humanitarna organizacija, ki deluje na območju RS v skladu z ženevskimi konvencijami. RK je nepridobitna organi-

zacija, ki opravlja svoje naloge brez razlikovanja glede na narodnost, raso, spol, vero, politično ali drugo prepričanje. Ta situacija pa nam nalaga še večjo odgovornost do dela ravno odboru RK, saj se v takšnem stanju pokaže, koliko smo se pripravljeni žrtvovati za človeka, ki se je nehote znašel v težkem življenjskem položaju.

Pri svojem delu se povezujemo z OORK Ptuj, ki je pravna oseba. Člani, še posebej aktivisti, niso zatajili in so se dela lotili z vso odgovornostjo. Pri tako široko zasnovanih akcijah moramo biti enotni, tako lahko pričakujemo rezultate zastavljenega dela. Prostovoljno in humano delo je bogastvo naroda in države, ki se lahko meri le s srcem. Vsi krajani ne čutijo enakega veselja ob vstopu v novo leto, kajti nekateri so priklenjeni na posteljo že več let in prav takih smo se spomnili, jih obiskali ter izročili skromna darila. Čeprav je naša organizacija majhna, pa vseeno pred-

stavlja delček mednarodne organizacije. Ženevska konvencija nalaga državi, da organizira RK kot humanitarno organizacijo, ki deluje v skladu z zakonom o RK. Osnovna načela, po katerih se mora ravnati celotno gibanje in vsi posamični nosilci, so: človečnost, nepristranskost, nevtralnost, neodvisnost, prostovoljnost, enotnost in univerzalnost. Dogaja se, da nekateri krajanji ne razumejo vloge in pomena RK, ki ga enačijo z društvi, kar pa organizacija RK vsekakor ni. Naš upravni odbor se je sestel po potrebi. Skupaj smo obravnavali in iskali pomoč pri reševanju različnih problemov. Nadzorni odbor je spremljal delo vse leto in bil prisoten na vseh sejah. Tudi v preteklem letu smo zbirali članarino in imeli občni zbor. V mesecu marcu smo proslavili starševski dan, obiskali smo žene, matere, stare nad 80 let in jih obdarili. Prav tako smo obiskali vse žene, ki so v Domu upokojencev v Ptujju ter jih prav tako obdarili. Skozi vse leto smo obiskovali bolne, ostarele, osamljene občane, ki so nas bili še posebej veseli. Veliko sodelujemo s Centrom za socialno delo v Ptujju, z OŠ Majšperk, še posebej v akciji za napredek splošne in osebne higiene. Tako že nekaj let nabavljamo zobne ščetke, ki jih pripo-

roča Stomatološka sekcija iz Ljubljane, za vse učence nižje stopnje, to je od 1. do 4. razreda. Učenci tako lahko izvajajo preventivne akcije, kontrolno plaka na zobeh, želirajo zobe in izvajajo higieno zobovja. Prav tako sodelujemo s šolo pri vseh akcijah, kot so boj proti alkoholizmu, narkomaniji, ob svetovnem dnevu boja proti aidsu - s predavanji, plakati, informativnim gradivom. V prejšnjem letu je KORK pridobila svoj prostor, za kar se zahvaljujemo Občini Majšperk. Skozi celo leto smo sodelovali in se povezovali z Župnijsko karitaso v Majšperku, Karitasom v Ptujju ter Območno organizacijo v Ptujju pri zbiranju oblačil, obutve, posteljnine, živil. Skupaj smo realizirali nekatere aktivnosti. Izvedli smo dve krvodajalski akciji, udeležba krvodajalcev zelo pada, pojavljajo se problemi na delovnih mestih.

Pomagali smo družinam z otroki pri nabavi šolskih potrebščin, pri plačilu plavalnih tečajev, šole v naravi, tečaja prve pomoči, prehrane, nezgodnega zavarovanja, ... Sodelovali smo ob občinskem prazniku, na Evropohodu (nudeenje prve pomoči).

Organizirali smo predavanje o preventivi OSTEOPOROZE (dr. Pust Uloga)

in merjenje kostne mase. Udeležili smo se izobraževanja o RK v Ljubljani. Iz vseslovenske akcije (Nikoli sam) smo socialno šibkim družinam razdelili 30 paketov z živili. Predlagali smo kandidate za podelitev občinskih priznanj. Dobro sodelujemo tudi z gasilskim društvom Majšperk, saj so nam večkrat pomagali in nudili brezplačni prevoz. Še zdaleč nismo naredili vsega, kar bi prispevalo k zdravju, ne samo otrok, temveč vsega prebivalstva. Vse to pa lahko postane nepomembno, če človek ne najde v družbi svojega mesta in svoje sreče in se zateka k varljivim nadomestkom, kot so alkohol, ... Na koncu skupščine smo še krvodajalcem razdelili priznanja in plakete. Vse našete naloge planiramo tudi za to leto.

Del teh akcij lahko realiziramo z nakazanimi sredstvi Občine Majšperk, za kar se najlepše zahvaljujemo. Prostovoljni prispevki oziroma članarina predstavljata nekaterim članom že breme, saj se več članov težko preživlja.

Hvala vsem aktivistom in članom RK Majšperk.

Marija Pernek,
predsednica RK Majšperk

Odgovor na članek gospe Valice Beranič

Spoštovana gospa Valica Beranič!

V vašem odgovoru na moj članek ste zapisali veliko stvari, za katere pa moram žal reči, da niso povsem točne ali pa vam stvari niso povsem jasne.

Občinskih sej ni nihče zaprl za javnost. Seje so javne in se jih lahko udeleži vsak, če le ne moti poteka seje. Če pa so seje zaprte za javnost, o tem odloča občinski svet.

Tudi ni res, da bi županu vedno »metali polena« pod noge. Vsi pomembni projekti v občini, ki so širšega pomena, so bili vedno podprti tudi s strani LDS-a.

Kritika je bila vedno kritika in ni nobene pozitivne ali konstruktivne kritike. Kritika je to, če samo govorim, da nekaj ni v redu, da bi moralo biti drugače, itd., ne povem pa, kako bi jaz to naredil ali kaj jaz menim o celotni zadevi. Kadarkoli smo svetniki nasprotovali kakšni odločitvi v občinskem svetu, smo

vedno imeli pripravljen nasprotni predlog. Nikoli nismo bili proti samo zato, da bi »bili proti« ali da bi bili proti županovemu predlogu. Tudi sam vedno napišem, s čim se ne strinjam in to argumentiram. Žal vi v svojem pisanju tega ne počnete.

Če vas zanima ali je gospod Mesarič res napisal članek za Dobre marnje, je najbolje, da vprašate njega osebno. Jaz ga namreč, žal, osebno ne poznam.

Nikoli se nisem norčeval iz nobenega občana Občine Majšperk, nasprotno - celo sam sem v svojih prispevkih spodbujal občane, da naj več pišejo v »naš« časopis. »Norčevanje« pa se je nanašalo na uredniški odbor, ki ni deloval po določenih Zakona o medijih.

Opravičujem se vam, ker nisem prebral vaše »kritike« župana v Tedniku. Nisem naročnik, vsake številke Tednika pa tudi ne kupim.

Kar se »tima« tiče (po vašem naj bi bil to občinski svet), vam moram povedati, da sem strokovno zelo dobro »podkovan« na tem področju, saj je celo del mojih službenih obveznosti povezan s tem področjem. Občinski svet nikoli ni bil in vprašanje je, če bo kdaj, »tim«. Vedeti morate, da politika ni »tim« ampak razmerje političnih moči. In v našem občinskem svetu je pač tako, da to razmerje, ko se preštejemo, ni nam v prid. To je pač tako. Lahko bi rekli temu diktatura večine nad manjšino. Da ne omenjam še različnih političnih igric, lobiranja, ...

Gospa Beranič!

Sprašujete me, če sem bil kdaj v kakšnem župnišču!? Če vas to tako zelo zanima, vam povem, da sem bil kar v nekaj župniščih, pa tudi v majšperskem! Vidim pa, da vam ni povsem jasno, kaj so to občinski objekti. Po vaši logiki je

(Nadaljevanje na naslednji strani)

Občina Majšperk včeraj, danes in jutri

(Odgovor na članek v Tedniku in Dobrih marnjah)

Ker velika večina občanov Občine Majšperk pričakuje moj pisni prispevek, je prav, da kot občan Občine Majšperk podam nekaj svojih misli na prispevek oziroma na odgovor župana Občine Majšperk gospoda Franca Bezjaka, ki je bil objavljen v časopisu Tednik, 27. marca 2002 in v Dobrih marnjah marca 2002 ter k temu dodam še par besed.

Gospod župan, Franc Bezjak, mi je v svojem odgovoru celo napovedal, da bi najraje proti meni sprožil sodni postopek zato, ker sem v svojem članku, ki je bil objavljen, 7. februarja 2002, v časopisu Tednik, izrazil svoje poglede na življenje in delo v Občini Majšperk.

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

vse, kar stoji v Občini Majšperk, last občine. Žal ni tako. Ve pa se, kaj je v lasti Občine Majšperk. Župnišče to vsekakor ni. Župnišče ni cerkev! Župnišče je zgradba, ki je last verske skupnosti - v našem primeru rimokatoliške - in naloga občine po Zakonu o javnih financah ni financiranje verskih skupnosti. Občina lahko financira le verske organizacije, kot so npr.: skupnosti za zdravljenje odvisnikov, Karitas itd. Sam nisem nikoli trdil, da se v cerkvi dogaja kaj slabega in zame tisti, ki hodijo v cerkev, niso drugorazredni občani, kot pravite vi. Kar precej mojih prijateljev hodi v cerkev, pa to ne vpliva na naše prijateljstvo. Konec koncev vsak v nekaj verjame in religioznost je povsem pravica vsakega posameznika. Moti pa me, če mi kdo vsiljuje svojo religioznost in misli, da moramo vsi verjeti v tisto, v kar verjame on.

Tudi noben »gradbeni čarovnik« nisem, znam pa sešteti 1 + 1. Verjetno pa so bili »gradbeni čarovniki« tisti, ki so se spustili v projekt izgradnje župnišča ali pa zelo slabi načrtovalci. Občani s(m)o prispevali, kakor je kdo lahko in koliko komu to pomeni. Vendar se vprašajte, kakšno bi bilo sedaj še župnišče, če bi ga gradili samo s prispevki občanov? In kljub »radodarnosti« občine še vedno manjka (po razpoložljivih podatkih) več

Gospod župan mi je pripisal, da sem z netočnimi podatki in lažmi oškodoval dobro ime Občine Majšperk, pri tem pa netočnih podatkov ni popravil, niti z argumenti ovrgel laži, da bi s tem pregnal dvome bralcev, ki dela in prizadevanj občanov Občine Majšperk ne poznajo. Če se gospod župan čuti kakorkoli prizadetega, se lahko mirne duše odloči za tožbo brez slabe vesti, da bi s tožbo ogrozil materialno varnost moje družine in ni mu treba igrati dobrega in usmiljenega župana, ki pa mu je v resnici mar samo za tiste ljudi, ki so na njegovi strani. Verjetno gospod župan še ne ve, da smo v času demokracije, v času, ko bi naj bila zagotovljena svoboda za pisno in govorno besedo vsakega posameznika. O našem življenju in delu v lokalni

kot 40 milijonov tolarjev. Pa vendar to še zdaleč ni vse. Ne vem, če je kdo izračunal, koliko bodo znašali stroški vzdrževanja!? In tu naj omenim še to, da prav nihče ni ovrgel podatkov o župnišču in njegovih prostorih. Vsi samo pravijo, da podatki niso pravi, nikoli ne povedo, koliko in kakšni prostori so v župnišču in čemu so namenjeni. Celo sam gospod župnik Janko Frangež navaja, da lahko vsak normalen človek vidi, da to ni stavba samo za župnika.

Prav tako nisem kritiziral slavij ob otvoritvah investicij. Še enkrat preberite članek, pa boste morda ugotovili, kaj me na takšnih slavijah moti! Vsekakor ne veselje ljudi ob investicijah, ki pa bi jih lahko bilo več ob smotrnejši porabi občinskega proračuna. Mimogrede - ob sprejetju rebalansa proračuna za leto 2001 smo svetniki LDS, ZLSD in DESUS-a predlagali takšen rebalans, ki bi omogočal več investicij.

Toliko za tokrat. Upam, da ste lahko v celoti razumeli vse, kar sem napisal. Mnogo ljudi, ki nima univerzitetne izobrazbe, je razumelo moj članek brez težav. Ne vem, kaj je povzročalo težave vam!?! Pa lep pozdrav!

Marjan Kokot, univ. dipl. soc.,
občinski svetnik LDS
in predsednik OO LDS Majšperk

skupnosti lahko izrazimo svoje mnenje, saj imamo za to tudi svojo pravico. Žal demokracija v naši občini še ni dobila prave veljave, saj tisti, ki se poskušajo iti demokracijo, kaj hitro začitijo posledice svojega delovanja na vseh področjih svojega življenja in dela.

Gospod župan, kar se tiče otrok, ki mi jih pripisujete, morda mislite tudi na tiste, ki še bodo, si ne delajte skrbi, saj se zavedam, da bom moral sam poskrbeti zanje, saj Občina Majšperk kot taka s svojo politiko prav gotovo ne bo, saj so njeni interesi usmerjeni prej kam drugam kot k otrokom, saj ti še nimajo pravice voliti lokalne oblasti.

Vaše javno povabilo, da naj se oglasi na Občini Majšperk, bi moralo biti namenjeno vsem občanom in ne samo meni osebno, če pa bi želeli osebno govoriti z mano, vas javno vabim, da se oglasite pri meni doma, saj ste eden izmed županov, ki radi obiskujete svoje občane, posebej če so pred vrati volitve. Občani smo tisti, ki imamo pravico izvedeti, kam in za kaj se odvaža občinski denar. Naj še dodam, da me ne zanimajo višine izplačanih nadomestil za župana in občinske svetnike in teh podatkov nisem v svojem prispevku niti omenjal. Bolj kot višine izplačanih nadomestil mene osebno in vse občane zanima, kaj se bo v občini gradilo, urejalo, skratka bolj pomembni so vidni rezultati dela, ki bodo za občino širšega pomena in seveda tudi čisti računi.

Z vami gospod župan ne želim o uradnih podatkih komunicirati na štiri oči, pač pa želim, da vsem občanom posredujete uradne podatke, saj imamo vsi pravico izvedeti, na podlagi katerega zakona je Občina Majšperk za gradnjo župnišča v Majšperku namenila 40 milijonov tolarjev iz proračuna, kajti ta denar je tudi naš denar. Ob tem naj še dodam, da nisem in tudi nisem bil nasprotnik gradnje župnišča v Majšperku in da v svojem prispevku ne izražam nobene nestrpnosti in sebičnosti do ljudi, ki gradnjo župnišča podpirajo. Strinjam se, da je bilo župnišče v Majšperku potrebno novogradnje, ampak tukaj se je potrebno vprašati, zakaj

mora biti župnijski dom tako velik, da predstavlja pravo razkošje. En sam župnik potrebuje poleg osnovnih stanovanjskih prostorov še učilnico in v takšnem obsegu smo si navadni občani župnijski dom pač zamislili. Nihče nas ni natančno seznanil, koliko prostorov bo v novozgrajenem objektu in kdo bo ta objekt uporabljal. Ko ste od občanov pobirali prostovoljne prispevke, nas je bilo po postavitvi objekta mnogo razočaranih ob misli na to, da še vedno nimamo nove šole in da veliko gospodinjstev še vedno nima vodovoda, čeprav je občinski prispevek zanj precej visok. Če navedem samo primer, da je za občinski prispevek za vodovod v Občini Majšperk potrebno odšteti kar 240.000 tolarjev, kar je celo štirikrat več kot v ostalih občinah v naši neposredni bližini. Za 240.000 tolarjev pa se v drugih občinah lahko za ta denar dobi že gradbeni načrt in elektrika. Tukaj se zastavlja vprašanje, kdo si bo ob tako velikih stroških še omislil gradnjo v Občini Majšperk. Nič se tudi ni naredilo za mlade, zgradilo se ni nobeno socialno stanovanje, celo mladim ambicioznim in uveljavljenim podjetnikom, ki so želeli graditi in ustvarjati ter zaposlovati ljudi v svoji občini, se je s strani Občine Majšperk zaprla pot. Ampak je že tako, da mora biti pred cerkvijo vse urejeno najlepše, kajti tam je prav gotovo idealen prostor za predvolilni boj.

O vaši izjavi, da je Občina Majšperk občina dobrih in prijaznih ljudi, pa bi se veljalo zamisliti, saj imam občutek, da so za vas dobri in prijazni samo tisti, gospod župan, ki pripadajo vaši stranki in tisti, ki mislijo in delajo po vaših zamislih. Prav gotovo ste zato na Občini Majšperk tudi zaposlili precej svojih sorodnikov.

Ob koncu bi želel pozvati vse občane Občine Majšperk, da se jesenskih volitev za župana in občinske svetnike udeležite v čim večjem številu in da vsi skupaj izberemo ustrezen občinski svet, za župana ali županjo pa človeka iz naših krajev, ki pozna življenje haloških ljudi, skratka takšno osebo, ki bo imela posluh za demokracijo in tudi za tiste ljudi, ki razmišljamo drugače.

*Občan Občine Majšperk,
Dragan Lorber, dipl. ing. teh. prometa*

o novinarski etiki in drugih malenkostih

Novinarska etika in kodeks sta nujna elementa za delovanje demokratične družbe. Med študijem novinarstva jima je namenjen celo samostojni predmet in na to temo so številni diplomirali. Novinarski kodeks je torej predvsem domena novinarjev; ko se z njim začnejo ukvarjati politiki, bi državljanji morali postati pozorni. Kajti politikov novinarski kodeks prvenstveno ne zanima. Ne zanima jih, ko se jim novinarji na vse načine dobrikajo in priljujejo. Potegnejo ga na plano zgolj tedaj, ko ti novinarji niso več tako prijazni in morda zgolj po naključju dregnejo tja, kamor ne bi smeli. Ko se začne z njim ukvarjati župan, katerega občinsko glasilo novinarski kodeks v vsaki številki brutalno »povozi«, je stvar vsaj »zanimiva«. Je jasen znak, da je nekdo zelo živčen. Da so ga zadeli v pravo točko. In kar pričakovano je, da začnejo politiki tedaj groziti s tožbami, še preden argumentirano zavrnejo očitke. To jih očitno sploh ne zanima. Važno je utišati kritike, kar pa je težko, če argumentov nimaš. Tedaj ostanejo le grožnje s tožbami ali pritiski na nadrejene.

A novinarski kodeks ni poglavitni problem v Majšperku; obstajajo veliko bolj »realni« in za občane usodnejši, razdelimo pa jih lahko v tri področja: industrija, kmetijstvo in mladi.

Skorajda vsi pomembnejši slovenski ekonomisti so si enotni, da tekstilna in obutvena industrija v Sloveniji nimata večjih možnosti za preživetje, kaj šele za razvoj. Nemogoče je konkurirati s tehnološko relativno nezahtevnimi izdelki, ki jih je mogoče izdelovati npr. v Aziji, kjer so delavci zadovoljni s precej manjšo plačo, okrog 1 ameriškega dolara na dan. V Majšperku imamo »srečo«, da sta največji tovarni prav iz te panoge. Preživeli bi lahko samo s tehnološko zahtevnimi izdelki, z visoko stopnjo vključenega znanja in dodatne vrednosti. Na žalost dvomim, da sta tovarni sposobni izvesti tak preskok. Razlog za alarm? Kakor za koga, za župana zagotovo ne, kajti potem bi bil občinski proračun precej drugačen. V Majšperku se namreč že leta največ vlaga v »asfalt in beton«. Kar je po eni strani koristno; nova cesta lepo

izgleda, udobneje se peljemo, župan lahko prereže trak... A asfalt je zgolj tam, kjer pač je; ne plača položnic, ne priskrbi kosila, štipendira nadarjenih, je skratka dokaj neproduktivna naložba. Občina bi, ker očitno »sedimo« na socialni bombi, morala biti predvsem učinkovit servis za spodbujanje podjetništva z ustreznimi programi in finančnimi spodbudami. Pa ni. Za to je bilo v Majšperku storjeno zelo malo. Iz preprostega razloga: ker je za to potrebno bistveno več znanja in truda, kot pa s proračunskim denarjem izbrati odsek in položiti asfalt; ker je pri tem precej manj priložnosti za promocijo in poceni nabiranje točk, ker novo delovno mesto ni tako vidno, ker se pri tem ne reže traku in ker ni govorov o tem, kako zelo smo uspešni in sploh ah in oh.

Na žalost ne morem preveriti »govorice«, da podjetje na Bregu ni dobilo dovoljenja za širitev prostorov. Če je to res, bi se morali zelo zamisliti, kajti v svetu danes kraji zagrizeno tekmujejo za vsako novo investicijo, ponujajo podjetjem brezplačna (!) zemljišča, davčne olajšave, jim dobesečno plačujejo, da bi le investirali v njihovem kraju. Morda je poučen par let stari primer iz Kranja, kjer je župan oviral širitev podjetja Sava. Kazen na volitvah je bila huda. Sava je danes uspešno podjetje, ki izvozi velik del proizvodnje, in je pomemben delodajalec. O županu pa ni več slišati.

V enako zaskrbljujočem položaju je v Majšperku kmetijstvo. Koliko naših kmetov je pripravljenih na evropsko konkurenco? Koliko jih je sposobnih in usposobljenih za npr. pridobivanje sredstev iz programov Evropske unije, kot je Sapard? Socialna »bomba« številka 2, na žalost. A mi še kar »asfaltiramo in betoniramo«, ko bo pa zaškripalo, bodo pa krivi vsi drugi (kmetijski minister, Ljubljana, LDS...), mi sami bomo popolnoma nedolžni, žrtve tujih napak, samo lastnih ne. Le otrokom je dopuščeno zvaliti krivdo na druge!

Naslednje: »Župan v vseh teh letih ni namenil nobene pozornosti mladim. Kje je v Majšperku mladinski center ali vsaj

(Nadaljevanje na naslednji strani)

Nova moč mladih za mlade po srcu v Občini Majšperk

Mladi v Občini Majšperk smo prišli do spoznanja, da ne moremo le opazovati in kritizirati vsega kar se odvija okrog nas v nasprotju z našim prepričanjem in željami. Zavedamo se, da lahko le z aktivnim vključevanjem v politične, gospodarske, kulturne in druge dogodke v Občini Majšperk nekaj spremenimo. Rezultat tega je ustanovitev lokalnega odbora Stranke mladih Slovenije Majšperk (LO SMS Majšperk), ki je bil ustanovljen 10.05.2002 na dvorišču gasilskega doma Majšperk. S tem smo mladi v Občini Majšperk dokazali, da se znamo organizirati, dogovoriti, zastaviti cilje in jih tudi doseči. V LO SMS Majšperk smo združeni mladi po starosti, pa tudi mladi po srcu, ki se zavedamo, da imamo znanje, sposobnosti in voljo, da se pričnemo aktivno vključevati v dogajanja naše občine.

Eden od glavnih ciljev je sodelovanje na lokalnih volitvah in izvolitev predstavnikov naše stranke v občinski svet, saj se bomo le na ta način lahko aktivno vključili v reševanje problemov naše občine. Prepričani smo, da bomo z medsebojnim dopolnjevanjem in sodelovanjem uspeli. Čeprav je finančna podpora naši stranki skromna, pa imamo več kapitala v naši ustvarjalnosti in mladostni energiji. Verjamemo v svoje sposobnosti

in čutimo, da smo sposobni marsikaj spremeniti na bolje. Zavedamo se tudi, da nismo najpametnejši, zato smo pripravljeni združiti moči s posamezniki, s katerimi bi lahko sodelovali in tako pripomogli k boljši in lepši prihodnosti naše občine.

Lokalni odbor Stranke mladih Slovenije Majšperk je uprt naprej, zato se ne bomo zavzemali le za reševanje problemov mladih v Občini Majšperk, pač pa bomo posvetili pozornost vsem občana-

nom. Želimo biti kritični do vseh problemov, ki se bodo v prihodnosti pojavili in želimo, da se naša mnenja bolj upoštevajo in da se nam dopusti sodelovanje pri odpravljanju težav.

Z delom in aktivnim vključevanjem v dogajanje naše občine se bomo trudili, da se bo v naših prelepah Halozah začelo življenje pod boljšimi pogoji in da bodo ljudje imeli več možnosti za zaposlitev. Mladim je potrebno zagotoviti takšne pogoje, da po končanem izo-

LO SMS Majšperk: od leve proti desni; Martin Lampret, Mateja Planec, Sanja Jan, Vanja Režonja, Dragan Lorber, Petra Novak in Jože Vozelj.

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

soba namenjena mladim, ki bi ponujala ustrezne aktivnosti? Mladi so tako sedaj dobesedno postavljeni »na cesto« (ali v bife), v prihodnosti pa bodo mnogi »na cesti« tudi v prenesem pomenu. Mestna občina Ljubljana štipendira več kot 100 mladih in zagotovo bi lahko tudi naša našla sredstva za nekaj štipendij za nadarjene, a socialno šibke dijake in študente. Nadarjenih in socialno ogroženih tudi pri nas ne manjka, je pa res, da so bolj »nezanesljivi« volivci. A važen je asfalt, kajneda?»

Če skušam povzeti: sredstva v Občini Majšperk, ki jo, za razliko od Slovenije kot celote, gospodarsko in socialno dno šele čaka, namenjajo za popolnoma napačne namene z ničnim ali skorajda nikakršnim razvojnim učinkom. Vse bolj je očitno, da gre za Potemkinovo

vas, za preferiranje zunanjega blišča pred učinkovitimi razvojnimi programi, za poceni politične floskule in kulturni boj z obveznimi delitvami na »naše« in tiste, ki to niso. Najbrž je potemtakem zagovarjanje gradnje tako velikega župnišča z argumentom, da bodo v njem tudi prostori za Karitas, docela na mestu. Resnično ga bomo potrebovali, Karitas namreč.

P.S.

Županu se opravičujem, ker sem v prejšnjem pismu občinsko glasilo ozmerjal s trobilom. Sprevidel sem, da temu ni tako. V resnici gre, kot kaže zadnja naslovnica, za družinski foto album. Nekateri so očitno izgubili vsa merila za to, kar je primerno in spodobno in kaj ni. No, je pa stvar vsaj zabavna...

brazevanju ne bodo zapuščali naših krajev. Zavzemali se bomo za reševanje stanovanjske problematike, za kulturno povezanost med ljudmi, za ohranjanje in spodbujanje življenja na podeželju, skratka za boljšo prihodnost nas mladih in vseh, ki se tako počutijo in nas podpirajo. S sodelovanjem vseh vas, kakor tudi bodočih članov, oziroma s širitvijo lokalnega odbora, se bo krepila tudi celotna Stranka mladih Slovenije.

Dosedanji člani LO SMS Majšperk vabimo vse mlade in mlade po srcu, da se nam pridružijo in s svojimi idejami pripomorejo h graditvi naše skupne prihodnosti. Zavedamo se, da vrhunec našega življenja šele prihaja in zato je prihodnost še posebej naša skrb. Oblikujemo jo skupaj.

Predsednik LO SMS Majšperk,
Dragan Lorber, dipl.ing.teh.prometa

Zopet domov

Strmine pod Janžem so divje, v nebo pripete, ko se zagrižeš v nje, ti noga zastane in srce omahuje. So pa omamno lepe. Južna pobočja so kot izbrisana pahljača, prekri-
ta z mnogimi terasami in divjimi strminami vinogradov.

Takoj za Dravskim poljem, je povsem drugi, novi svet. Tod zadihajo šele prave vinogradniške Haloze, omamno lepe, polne cvetja, dišeče, pokrite z rumenozeleno odejo.

KMETIJSKO GOZDARSKA ZBORNICA SLOVENIJE
KMETIJSKO GOZDARSKI ZAVOD PTUJ
KMETIJSKA SVETOVALNA SLUŽBA

OBVESTILA

Letos je novost premija za klavno govedo, ki je ob zakolu ali izvozu staro najmanj osem mesecev.

Za posebno premijo za bike in vole ter klavno premijo za govedo vložite na ustreznem obrazcu, ki ga dobite na kmetijski svetovalni službi, z ustreznimi prilogami:

- za obdobje od 01.01. do 30.06. v roku od 01.07. do 15.07.
- za obdobje od 01.07. do 30.09. v roku od 01.10. do 15.10.
- za obdobje od 01.10. do 30.11. v roku od 01.12. do 15.12.2002
- za obdobje od 01.12. do 31.12. v roku od 01.01. do 15.01.2003

REJCEM KRAV DOJILJ

Vse rejce krav dojilj obveščamo, da morajo dnevno voditi evidenco o količini mleka, ki ga proizvedejo na kmetiji. To evidenco vodijo v zvezek ali na liste. Evidenco vodite eno leto, od 1.aprila 2002 dalje.

OPROSTITEV PLAČEVANJA TAKSE ZA OBREMENJEVANJE VODA

Vsi kmetovalci, ki imajo odpadne vode iz naslova kmetijske dejavnosti speljane v nepropustno gnojnično jamo, ki nima iztoka na prosto ali v kanalizacijo, lahko vložijo zahtevek za oprostitev plačevanja takse za obremenitev voda.

Tisti, ki plačujete vodo Komunalnemu podjetju Ptuj, dobite obrazec za vlogo na Komunalnem podjetju Ptuj in ga tam tudi oddate. Ostali se obrnite na komunalna podjetja, ki obratujejo na vašem območju.

K izpolnjeni vlogi priložite posestni list in izjave o najemu zemljišč, če jih imate v najemu. Dokumentacija ne sme biti starejša od 5 let.

Taksa se zmanjša le za vodo porabljeno v kmetijstvu. V kolikor imate skupen vodomer za kmetijstvo in gospodinjstvo, se od porabljene količine vode odšteje 5 m³ na mesec po družinskem članu. Ostanek pa je upravičen takse.

V obrazec je potrebno vnesti velikost gnojnične jame, število živali na kmetiji, kmetijska zemljišča, ki jih obdelujete in število družinskih članov.

Za KSS Ptuj, Darja Gaberc

V čudovito lepi dolini, ki ji pravimo LIPNO, živita Janko in Mihaela Predikaka – Kovačeva.

Nista od vekomaj tukaj, šele krepko desetletje bivata tu.

Ob upokojitvi ju je potegnilo srce nazaj med globače in rebri, ki jih je Janko v svojih mladih dneh mnogokrat prekopal in pokosil. Tu je bil rojen, a je koval v svojih delovnih letih v ravenki železarni velike žareče osi za ladje. Kot strojni kovač je bil v Nemčiji dolga leta eden boljših delavcev.

Kovač na rezantu.

Srce pa mu je stalno prigovarjalo, da ni lepšega kraja na svetu, kot so domače strmine v Halozah. Ko mu je to pritrdila še žena, sta si pod Janžem ustvarila svojo obljubljeni deželo. Zrastla je domačija, povsod se vidi, da je bila zgrajena z veliko ljubeznijo.

To je mala kmetija, kjer se med nogami teličke motajo ovce, pa zajci, kokoši in krulijo svinje. Veliko radosti in veliko dela.

Za Kovačeva pa ni to pretežko, saj jima je to, da sta v domačem kraju in da svobodno kmetujeta, v neizmerno radost.

Otroci in vnuki ju obiskujejo in se veselijo, saj vidijo, da sta dedek in babica zadovoljna in srečna. Kovačeva z ljubeznijo vlagata v to zemljo, ker je cesta, ki vodi do njiju, asfaltirana. Kar dolgi kos je je. Marsičemu sta se odpovedala, cesto sama financirala, samo da je njun dom dostopnejši.

Te dni pa je priropotal k hiši gospod REZANT.

To je gorska kosilnica, ki bo olajšala življenje in prevelike napore Kovačevim.

Še bolj bo priklenila na te strmine ljudi, ki neizmerno ljubijo svoj košček zemlje.

Občudujemo te zagrizeno ljubeče ljudi in se učimo od njih. Veseli smo, da so Haloze zopet zadihale, saj se vračajo nazaj premnogi, ki so tod preživeli mladost, pa tudi drugi, ki znajo ceniti lepoto in svobodo. Tako vse bolj postajajo Haloze zopet naše. Tako stavek: »O domovina, ti si kakor zdravje,« ni samo fraza.

Zgodbo o Kovačevih dveh sem vam povedal zato, da skupaj začutimo, kako vse bolj postaja resničnost, da je ta košček čudežne zemlje vse bolj naš, vse bolj ljubljen in nam ter soncu potreben.

Bogomir Jurtela

Kolesarska dirka po Sloveniji

Času od 7. do 12. maja je bila marsikatera slovenska cesta prava dirkalna steza. Zakaj pa, se vprašujete, saj se ni nič takšnega dogajalo? Pa se je. Po slovenskih cestah je bila organizirana kolesarska dirka. V kolesarski tekmi je sodelovalo kar 17 ekip.

Tekmovanje se je pričelo v torek, 7. maja v Čatežu, zaključeno pa v Beltincih. V prvi etapi so prevozili skupno 190 kilometrov. Že pred 14.uro smo zaslišali sirene, ki so naznanjale prihod kolesarjev, ki so se popeljali skozi center Majšperk ter nato nadaljevali z dirko skozi Ptujsko Goro proti Ptuj in kasneje na cilj v Beltincih. Sprva se je skozi Majšperk popeljal le en kolesar, ki je za kar dobrih pet minut prehitel ostale, ki so se popeljali skozi Majšperk za njim.

Povem naj le še, da so kolesarji v vseh dneh kolesarske dirke po Sloveniji skupno prevozili kar 1019 kilometrov, kar pa seveda ni malo. Kolesarska dirka, ki se je pričela v Čatežu,

kot sem že zapisala, se je v nedeljo, 12.maja, zaključila v Novem mestu.

Nataša Mohorko

Utrinek z dirke skozi Majšperk (foto: NM).

Športno društvo Majšperk

Aprila smo v športnem društvu Majšperk na rednem občnem zboru izvolili nov upravni odbor. Ob tem smo sklenili, da bomo v prihodnje poskušali pripraviti več rekreativnih akcij in pritegniti čimveč občanov.

Sicer pa smo v pretekli sezoni člani športnega društva sodelovali s svojo košarkarsko ekipo v ptujski amatersko rekreativni ligi - PARKL. Kljub temu, da s končnim mestom nismo bili zadovoljni, pa menimo, da smo uspešno zastopali naš kraj.

V začetku poletja bomo v Majšperku pripravili tradicionalni nočni turnir v malem nogometu za prehodni pokal Haloz. Kakor v prejšnjih letih tudi letos upamo na pomoč donatorjev, ki nam bodo omogočili izpeljavo te že uveljavljene prireditve.

Športno društvo Majšperk

»PRI NAS V HALOZAH PRELEPIH«

Osnovna šola Majšperk je letos organizirala 2. srečanje otroških in mladinskih pevskih zborov haloških osnovnih šol.

Prireditev je v Majšperk, 30.maja 2002, privabila naslednje zборе: OPZ OŠ ŽETALE, ki ga vodi Valentina Vidovič, MPZ OŠ CIRKULANE IN MPZ OŠ ZAVRČ, ki ju vodi Irena Sabler, OPZ OŠ VIDEM, PODRUŽNICA LESKOVEC, ki ga vodi Ida Potočnik, MPZ OŠ VIDEM, ki ga vodi Sonja Winkler, MPZ OŠ MARTIN KORES PODLEHNIK, ki ga vodi Jakob Feguš.

Prisrčno sta jih sprejela MPZ OŠ MAJŠPERK in OPZ OŠ MAJŠPERKU, ki ju vodi Stanka Erjavec.

Rajko Jurgec, ravnatelj OŠ Majšperk in Franc Bezjak, župan Občine Majšperk, sta spregovorila zborom dobrodošlico. Kulturni program so pripravili člani Dramskega krožka pod vodstvom Stanke Varžič.

Pevke in pevci so nam s pesmimi odpirali nove svetove, saj so nam predstavili ljudske pesmi (Prošel je pisani vuzem, Petelinček je na goro šel, Zemljica rodila je, So tičice zbrane), pesmi raznih domačih avtorjev (Medveda, Simonitija, Vinška, Kuharja, Mihelčiča, Gregorca, Žgurja, Adamiča) ter tudi pesmi tujih avtorjev (Vicarija, Fabianija, Fuhreja, Millsbyja, Clarka).

Šolska telovadnica je bila polna mladosti in tiste lepe tihe sreče, ki zleze v srca ljudi. Za te lepe trenutke smo lahko hvaležni vsem zborovodjem, saj so v priprave vložili mnogo truda in časa, pa tudi svoje osebnosti. Uspelo jim je veliko delo. Veselimo pa se že novega srečanja prihodnje leto nekje v Halozah prelepih.

Marjetka Kotnik

Valeta 2002

Dpetek, 7. junija, smo učenci osmih razredov OŠ Majšperk imeli na gradu Štatenberg valeta. S prihodom osmošolcev v viteško dvorano letnega dvorca grofov Atemsov se je ob zvokih koračnice začel dvourni slavnostni program za učitelje, starše in vse povabljene. Program sta povezovala Urška in Blaž.

Obujali smo spomine iz osnovne šole, zato so učenci brali spise iz posameznih razredov. Spominjali so se lepih in smešnih trenutkov. Program so popestrile glasbene točke in ples. V svet plesnih korakov nas je popeljal gospod Aleksander

Glatz. Gospod župan, Franc Bezjak, je podelil knjižne nagrade učencem, ki so bili vseh osem let odlični. To pa so: Tomaž Fakin, Svetlana Kidrič, Monika Kokot, Špela Mohorko, Jožica Planinc, Denis Avguštin, Lucija Cep in Katja Širec. Ob koncu uradnega dela smo še zapeli »našo himno« z naslovom »Kje so tisti stari časi?« Pesem nas je ganila, nekaterim pa so po licu pritekale solze. Po končanem uradnem delu smo imeli učenci, starši in učitelji slavnostno večerjo. Po večerji smo se osmošolci lahko zabavali pozno v noč, saj smo imeli živo in mehansko glasbo.

Osem let je veliko, a hkrati malo v življenju. Teh osem let je vsakdo izmed nas doživel na svoj način. Mislim, da bo večini izmed nas osnovna šola ostala v lepem spominu, valeta pa bo ostala nepozabna in mi osmošolci bi jo naslednji petek z veseljem ponovili.

Monika Kokot, 8.r.

PROGRAM PLANINSKIH POHODOV PD MAJŠPERK V LETU 2002

Mesec	Dan	Načrtovana Tura	Zaht.	Prevoz	Vodnik
MAJ	18. Maj	Ribniška koča-Kope-Kremžarjev v.-Slov.Grad	L	A	R. Jurgec
	26. Maj	7.rekreacijski pohod na Don. goro	L	OA	Upr. odbor
JUNIJ	22. Jun	Izlet Pl. skup.- Sl. Rinka-Okrešelj-Kamniško sed	Z	A	R. Jurgec
	25. Jun	Grohat-Raduha-Snež.jama-Loka	Z	A	M. Smolej
JULIJ	20, 21/7	Kam.Bistrica-Kok.sedlo-Skuta -dvodnevni	ZZ	A	M. Planinc
AVGUST	10. Avg	Jezerko -Ledine -Baba-Savinjsko sedlo	ZZ	OA/A	M. Smolej
	25. Avg	Vrata -Sovatna -Stenar	ZZ	A	R. Jurgec
SEPT.	sept/okt	2. pohod po Stoperški planinski poti	L	OA	B. Lampret
	14. Sep	4. Pohod -spoznajmo občino peš	L	OA	M. Smolej
	15. Sep	DAN PLANINCEV SLOVENIJE - A LISCI	L	A	Upr.odbor
DEC.	26. Dec	Pohod na Don goro - v pr. ug. r.		ZIM	

LEGENDA	ZAHT.	= ZAHTEVNOST TURE
	L	= LAHKA
	Z	= ZAHTEVNA
	ZZ	= ZELO ZAHTEVNA
	ZIM	= ZIMSKA -samo v primeru ugodnih razmer v.pr.ug.r.= v primeru ugodnih vremenskih razmer
	Prevoz	= načrtovani način prevoza
	A	= AVTOBUS
	OA	= OSEBNI AVTOMOBILI
	V	= VLAK

Izletniški odsek lahko v primeru neugodnih vremenskih razmer ali zaradi drugih objektivnih okoliščin odpre ali preloži načrtovani izlet. HVALA ZA RAZUMEVANJE IN VABLJENI NA NAŠE IZLETE!

VODNIKI: Miran Smolej, Rajko Jurgec, Marjan Planinc, Boštjan Lampret

Obvestilo

V ZRS Bistra Ptuj potekajo aktivnosti za pripravo regionalnega razvojnega programa za spodnje Podravje, ki bo osnova za pridobivanje strukturnih sredstev za investicije na našem področju. Zato prosimo vse občane in občanke, ki razmišljajo o tem, da bi v bližnji prihodnosti investirali v kakšno gospodarsko ali kmetijsko dejavnost in bi želeli pri tem tudi pomoč države, da se oglasijo na občini Majšperk najkasneje do 30.06.2002 (lahko tudi po telefonu!).

Dan šole v Stopercah

Petek, 24. maj, je v stoperški šoli izzvenel v melodijah ljudskih pesmi. »Kje so pesmice doma?« je bilo vprašanje dneva in celomesečnih priprav na dan šole. Z vsebino kulturnega programa smo se vključili v praznovanje 10-letnice krajevnega kmečkega praznika in 25 letnice delovanja društva gospodinj (prej aktiv kmečkih žena) v Stopercah.

Učenci so spoznavali nastajanje in načine ohranjanja ljudskih pesmi. Svoje najljubše so z veseljem domiselno ilustrirali. Izvedli smo anketo pri starših. Ti so povedali, da še pojo in da

Začne se z veselim otroškim Ringaraja.

Stoperška banda je kot ocvirek na naših »ogjišnih štruklih«.

jim je najljubša En hribček bom kupil. V intervjuju so se pogovarjali z vodjema ljudskih pevk in pevcev KPD Stoperce. Pridno so zbirali ljudske pesmi tudi pri dedkih in babicah in drugih. Da ne bi bile pozabljene, smo jih nekaj natisnili v brošuri: Kje so pesmice doma? Pri tem sta nam s svojim prispevkom pomagala Kristina Leskovar in Franc Kamenšek, oba sta starša naših učencev. Praznovanje dneva šole so nam obogatili še mnogi sponzorji, ki so nas velikodušno obdarili.

Naše pravilo je, da se na dan šole izkažejo vsi učenci, seveda: »Kolikor kdo zmore.« Prav tako pa smo program obogatili z bogatimi izkušnjami ljudskih pevk in pevcev iz Stoperc, saj se od njih učimo in ravno oni so prenašalci milozvočnih melodij iz roda v rod.

Vodja podružnične šole Stoperce, Vera Planinc

Dan šole na Ptujski Gori

Dejavnost ob letošnjem dnevu šole so potekale na temo RADOSTI POMLADI. Skozi vse šolsko leto smo še večjo pozornost posvetili dogajanju, spremembam in odnosu do narave. Učenci so pisali zgodbe in pesmice, jih ilustrirali, izdelovali različne izdelke, skrbeli za lep videz šole in okolice, se igrali v naravi,...

*Pomlad je pisan travnik,
Potopiš se vanj
in jo začutiš
kot marjetico v laseh,
kot krilo metulja,*

*ki plava mimo tebe,
kot modrino spominčice,
ki te boža po očeh.
Razpri dlan!
Ujemi jo!*

(Tatjana Kokalj)

Po uvodnem nastopu šolskega pevskega zbora in pozdravnim govorom vodje podružnične šole, Jelke Trafela, se je začela kulturna prireditev, ki je bila v petek, 26.4.2002. Na citre nam je zaigrala Tamara Mohorko, na »sintetizator« Klementina Kozoderc, na violino pa Tajda Peinkih. Mali šolarji, učenci 1. in 2. razreda so se nam predstavili z rajalnimi igrkami. Učenci dramsko - recitacijskega krožka so zaigrali igrco Kdo je napravil Vidku srajčico. O odnosu do cvetic pa sta spregovorili Saša Galun in Anja Kozoderc s pesmijo Deklica in

cvet. Prireditev je povezovala učenka Katarina Lešnik. Vodja prireditve je bila vzgojiteljica Danica Pompe.

Ob dnevu šole so nam čestitali: ravnatelj OŠ Majšperk, Rajko Jurgec, župan Občine Majšperk, Franc Bezjak, predsednica društva upokojencev, Jožica Jeza, predstavnik gasilskega društva, Anton Strašek in župnik župnije Ptujška Gora, p. Janko Gašparič.

Po končani prireditvi so si obiskovalci ogledali še razstavo.

*Učiteljice in vzgojiteljica OŠ Majšperk,
podružnice Ptujška Gora*

(Foto: Stojan Kerbler)

Na izletu

Peljali smo se z avtobusom na Ptuj. Zraven nas so bili starši. Šli smo po mestu. Videli smo različne trgovine, gostilne in otroško trgovino Pikapolonica. Najprej smo si ogledali avtobusno in železniško postajo. Skupaj smo se fotografirali. Nato smo malicali. Ko smo se najedli, smo šli v pekarno Presta. Kupili smo si pizze, krofe, žemlje. Pekarna nas je častila z žemljico. Na tržnici smo videli jagode, češnje, marelice in igrače. Kupili smo si nekaj in šli naprej. V slaščičarni Jagoda smo lizali sladoled. Potem smo šli v grad in v muzej. Videli smo staro pohištvo, glasbila in orožje. Kupila sem si malo železno sabljico za spomin. Počasi smo se vrnili v Stoperce.

Nastja Galun, OŠ Stoperce

Naš kraj

V torek, 16. aprila 2002, smo imeli naravoslovni dan. Ogledali smo si občino Majšperk. Bili smo v lekarni, kjer prodajajo zdravila in vitamine. V lekarni dela farmacevtka. Potem smo šli v banko. Tam lahko plačamo položnice, menjamo denar in dvigujemo denar na bankomatu. V banki delajo bančne uslužbenke. Po tem obisku smo šli v trgovino, kjer prodajajo živila. Jaz sem si kupil sladoled. V trgovini delajo prodajalke in prodajalci. Ko smo prišli pred pošto, smo nekaj časa počakali, da smo vsi polizali sladoled. Na pošti smo videli različne kartice in znamke. Videli smo tudi telefonsko govornico. Kupil sem si kartico. Na pošti dela poštna uslužbenka. Po ogledu pošte smo odšli v trgovino Domačija, k soščolcu Alenu. Tam smo videli razno orodje, stiropor, semena in razne strupe. Pri Alenu smo se posladkali in se igrali s psom Džonijem. Potem nas je Alen odpeljal k stricu, ki je mizar. Tam smo videli razne stroje za obdelovanje lesa. Potem smo šli v trgovini TVI in Planika, kjer smo videli razne gobeline, blago in volno ter čevlje. Nato smo šli proti šoli. Med potjo smo se ustavili še v Dolinci. Srečali smo tudi policajce, ki so nas opazovali. Prišli smo na občino, kjer smo si ogledali prostor za volitve in sestanke. Potem smo šli k šiviljstvu Demol, kjer smo si ogledali šivalne stroje, likalnike, kroje in oblačila. Ko smo prišli nazaj v šolo, smo imeli malico.

Izlet po Občini Majšperk mi je bil zelo všeč.

Simona Babulč, 2. razred OŠ Majšperk

Naš kraj

V torek smo si ogledali naš kraj. Šli smo na Breg. Ogledali smo si lekarno. Videli smo tehtnico, revije. Farmaceutka nam je razlagala o lekarni. Tam prodajajo različna zdravila. Dobili smo vitamine. Potem smo šli v trgovino. Tam smo si kupili, kar smo hoteli. Nato smo te stvari nesli k blagajni in trgovka nam je naredila račun. Potem smo šli v banko. Tam so nam pokazali evre. Dva moja soščolca sta slovenski denar zamenjala z evri. Potem smo šli na pošto. Tam sem si kupila srečko. Jan in Valentin sta si kupila znamke. Nekateri so si kupili voščil-

Vsem občanom in bralcem časopisa »DOBRE MARNJE« sporočamo, da lahko oddajo članke za naslednjo številko časopisa na občinskem uradu Občine Majšperk do 20. 8. 2002.

Sprejemamo pa tudi reklamne oglase.

nice. Potem smo odšli v trgovino Domačija. Tam smo videli trgovino, šli smo v skladišče in k Alenu. Tam smo dobili lizike, bonbone in sok. Potem smo šli k Alenovemu stricu mizarju. Videli smo različne stroje. Videli smo debela in polno lesa. Potem smo šli v trgovino Planika. Videli smo različne čevlje. Dobili smo nagradne igre. Šli smo v trgovino z volno in gobelini. Ogledali smo si gobeline in volno. Šli smo nazaj v Majšperk. Šli smo na občino in smo videli prostor, kjer imajo sestanke in volitve. Šli smo še v Demol. Tam smo videli šivalne stroje. Gledali smo, kako šivajo. Potem smo odšli nazaj v šolo.

Sandra Križanec, 2. razred OŠ Majšperk

4. dan vrtca Majšperk

Čtroštvo je jutro ustvarjalnosti. Otroci so sprejemljivi za vsa čudesa sveta, ki se širijo pred njimi. Zanje je vsaka stvar sveža, nova in žareča. Kaj pa mi?

Se še spominjate potočka, ob katerem je rasel najmehkejši mah. In rožic, ki so vsako leto zadišale na istem mestu, žabic, ki so neutrudno regljale ob njem, račk, ki so čofotale in gagale... Saj ni treba, da gremo daleč in spoznamo čarobne koticke narave, prisluhnemo ptičjemu petju, brenčanju čebel in občudujemo pisane metulje.

Tudi mi smo vse to opazovali in spoznavali ter povezovali v pravljico POTOČEK, katero smo predstavili ob 4. dnevu vrtca.

Irena Obreht

Pevska revija v oblačilih Šiviljstva Demol

Desem je že stoletja najlepši jezik tega sveta in hkrati neusahljiv življenjski vir vsakega posameznika. Slovenci smo pevski narod in tudi Majšperčani se ponašamo z dolgoletno tradicijo zborovskega petja.

Predsednik DPD Svoboda, Leopold Karneža ob zahvali Jožici Leskovar.

V soboto, 23. maja 2002, se je v telovadnici OŠ Majšperk srečalo osem pevskih zborov, ki imajo nekaj skupnega: »Vse nastopajoče je namreč obleklo šiviljstvo DEMOL Jožice Leskovar iz Majšperka.« Tako je geslo tradicionalnega, letos že petega srečanja, NAJ PESEM DRUŽI V OBLEKAH ŠIVILJSTVA DEMOL. Poleg domačih pevskih zborov: Mladinskega pevskega zbora OŠ Majšperk, Mešanega pevskega zbora sv. Miklavž in Moškega pevskega zbora DPD Svoboda Majšperk, se je revije udeležilo še pet zborov od blizu in daleč. V prvem delu so se obiskovalcem prireditve predstavili vsi domači zboru ter pevke Ženskega pevskega zbora Ribnica na Pohorju – KUD Stane Sever, ki so zaradi plesnih elementov, vključenih v petje, požele buren aplavz. V drugem delu programa so najprej zapeli pevci Moškega pevskega zbora Dobrava pri Ormožu, za njim pa so

nastopili člani Moškega pevskega zbora Obrtnik Slovenska Bistrica – Polskava, ki se ponaša z mnogimi najvišjimi priznanji. Vabilu na revijo so se odzvali tudi člani Okteta KD iz Skorbe, srečanje pa je zaključil Moški pevski zbor iz Ribnice na Pohorju. Tudi moški del ribniškega zbora združuje petje in ples in tudi njih so poslušalci nagradili z dolgim aplavzom.

V zaključku pevskega večera je zazvenela slovenska narodna Pozimi pa rožice ne cveto. To pesem je imel najraje iniciator tradicionalnih pevskih srečanj v našem

kraju, velik ljubitelj petja in krojaški mojster, Branko Leskovar. Prav zaradi tega je pesem postala skupna zaključna pesem vseh srečanj. Slovenska narodna je zazvenela iz grl vseh pevcev in poslušalcev ubrano kot še nikoli. A srečanja s tem še ni bilo konec. Pevci so ga nadaljevali v majšperskem gasilskem domu, kjer so ob pogostitvi zapeli predvsem take, ki jih znamo vsi, obljubili pa so tudi, da se prihodnjega srečanja zagotovo udeležijo.

Zlatka Lampret

Mladost je upanje, tako je tudi v petju upanje, da pesmi ne bodo izumrle.

(Nadaljevanje z 12. strani)

V izredno zadovoljstvo mi je, da sem se ob letošnjih velikonočnih praznikih srečal z ljudmi, ki so bili v tistem času potrebni velike pomoči drugih. Danes so že med temi lahko novi, jutri, pojutrišnjem bomo lahko med njimi tudi sami, in prav je, da se tega zavedamo, da tem, ki so pomoči potrebni, pomagamo, če ne drugače, da jih obiščemo, izmenjamo z njimi kakšne misli in spoznali bomo lahko, da je hvaležnost teh izredno velika; da so njihove misli in nasveti dobrodošli in njihova podpora za dobro delo resnična in iskrena.

Zelo sem bil presenečen pred dnevi, ko me je eden od obiskanih poklical in se najprej zahvalil in nato povedal, da je razočaran nad tem, da mu drugi zavidajo ta obisk in darilo, ki ga je prejel na račun občine. Hitro sem ga potolažil, ko sem mu povedal, da velikonočna košarica ni

bil strošek občine, ampak moj osebni skromni prispevek.

Res je današnji tempo življenja zelo hiter in vsi pravimo, da nimamo časa. Pa vendar se ob smrti sorodnika, znanca ali soseda vprašamo ali res nismo imeli toliko časa, da bi ga kdaj obiskali, posebno tistega, ki zaradi bolezni ne more obiskati drugih, niti obiska vrniti.

Upam, da pri obiskovanju naših občanov v tistem času nisem koga izpustil, v kolikor bi se to zgodilo, bom vesel vsakega obvestila, da lahko to nemudoma popravim.

Pri teh obiskih nisem bil deležen samo velike hvaležnosti obiskanih in njihovih svojcev, ampak tudi ob sproščnem pogovoru sem dobil novo energijo za nadaljnje delo in nikdar mi ne bo škoda teh nekaj dni, ki sem jih lahko namenil pomoči potrebnim.

Franc Bezjak, župan

DOBRE MARNJE

je glasilo Občine Majšperk, ki je tudi izdajatelj glasila.

NASLOV: Občina Majšperk, Majšperk 32, telefon 02/79 50 830 in fax 02/794 42 21.

UREDNIŠKI ODBOR: Jože Trantura, Jože Rakovec, Anica Rejec, Katarina Klep-Černejšek, Nataša Mohorko

LEKTOR: Marija Krušič

UREJANJE IN TISK: Tiskarna Vili Polajžer s.p. Ptuj.

NAKLADA: 1500 komadov

Lokalno informativno glasilo DOBRE MARNJE dobi vsako gospodinjstvo brezplačno, za katerega izdajatelj plačuje 8,5% DDV (Uradni list RS št. 89/98).